

Αναρχία

Αρ. φύλλου 9. Δρχ. 100. 14 Ιούνη 1988

Ταχ. Θυρ. 26050 10022 ΑΘΗΝΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Ο αγωνάς εναντία
στην ηρωινή είναι
αγωνάς εναντία
στο κράτος

Αλληλεγγύη στους 4 συντρόφους

Στις 9 και στις 13 Μάη παραπέθηκαν στον Ανακρίτη με νέες κατηγορίες η Βαγγελιών Βογιατζή, ο Χριστόφορος Μαρίνος, και ο Κλέαρχος Σμυρναίος με βάση τα ανευρεύεντα από τον Οχτώβρη στην πόλη του Μιχάλη Πρέκα αντικείμενα χαρτιά, όπλα, γραφουμχανές κλπ) στην οδό Ανάφης στην Κυψέλη. Με σύμφωνη απόφαση του ανακρίτη Φώκια και του εισαγγελέα Ανδρουλάδη προφυλακίστηκαν και για τίς νέες κατηγορίες. Πρακτικά αυτό σημαίνει την παράταση του 18ηνου σε 25 μήνες, αφού αρχίζει από το Μάη η καινούργια προφυλακίση τους. Άλλωστε αυτός φαίνεται νάνοι στον οποίο των αρχών, η παράταση της προφυλακίσης τους.

Και οι τρεις αρνήθηκαν τις κατηγορίες με απολογητικά υπομνήματα.

Η δη Βαγγελιών Βογιατζή, που έχει μαζί της και τον μικρό 'Αρη στη φυλακή, έχει καταθέσει αίτηση αποφυλακίσης της από τα μέσα Μάη, ενώ όπως δηλώνει η ίδια θα καταθέσει μήνυση για τη δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα εκπροσώπωντας το γιο τους 'Αρη μιας και η ίδια επειδή δεν ήταν παντρεμένη μαζί του δεν δικαιούται να μηνύσει τους δολοφόνους του.

Εν τω μεταξύ στο πόρισμα της Ασφάλειας για τη δολοφονία του Μιχάλη Πρέκα ισχυρίζονται ότι δεν κατέστη δυνατό σε εντοπίση την από τον δολοφόνου του.

Ο αδελφός του Μιχάλη Πρέκα, Αρτέμης με επιστολή του στις εφημερίδες, έβαλε ορισμένα ερωτηματικά (από Νέα, 27 Μάη 88):

— Εάν ο αδελφός του Αρτέμης Πρέκας μαζί με το πιστοποιητικό θανάτου του Μιχάλη Πρέκα που έστειλε, επιστρέψει ορισμένα ερωτηματικά: — «Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα των εφημερίδων, το θανατόφρο τραύμα προήλθε από σφάλμα που έπληξε τον αδελφό μου στο δεξιό του ώμο και κατέληξε διαγνώσιμη αριστερά στη μέση του. Αρε η σφάλμα δύγκωσε από ψηλά, από κάποιους ταράστιους πολικατούκιας. Πώς μάρτυρες ο υποτιθέμενος εκτελεστής να περάσει τον κλού των αυτονομιών και να δρεπει ανενόχλητος στη θέση βολής? — Ο Μ. Πρέκας ίσως να μη σκοτώθηκε στη σημείωση της θέσης βολής;

— Επειδή από τα δημοσιεύματα των εφημερίδων προκύπτει ότι ο αδελφός μου ήταν χρήσιμος για την Ασφάλεια, πώς γίνεται να σκεφτούν να φέρουν στο σημείο της συμπλοκής την πλέοντα και όχι ένα αυθεντικό; Όπως κι όταν, έτειτα από αρκετή ώρα, ο αδελφός μου επέφερε διαρικά τραυματομένος».

— Και αυτόν το μήνα συνεχίστηκε η προστάθεια πληροφόρησης για την υπόθεση των συντρόφων. Ειδικότερα λόγω και της προσαγωγής των 3 (τριών) στον ανακρίτη δεκάδες σύντροφοι βρέθηκαν κοντά τους στα δικαστήρια και άρθρα δημοσιεύθηκαν στις εφημερίδες για υποστήριξη της αιτησης αποφυλακίσης της Βαγγελιών Βογιατζή.

Στο Αγρίνιο βγήκε ψήφισμα α-

γιατί πιθανόν να πήραν μέρος στη συμπλοκή κι άλλοι, εκτός από τους ΕΚΑΜίτες (!!) ή να σκοτώθηκε σε άλλο σημείο μακριά από τον τόπο της συμπλής (!!!) ή να μην παραδόθηκε στην εγκληματολογική υπηρεσία το όπλο με το οποίο χτυπήθηκε θανάσιμα ή τέλος να οβήστηκαν επίτηδες τα μικροί σημεία από τη θανατόφρο ασφαλία. Και στις τέσσερεις περιπτώσεις γίνεται φανερή η προσποθετική τους να καλύψουν τους εύχους. Αυτό γίνεται και πιο φανερό από το γεγονός ότι το όπλο ενός μπάτου που πιθανώς είναι αυτός που τον χτύπησε από ψηλά και που αναφέρεται στην δικογραφία δεν φαίνεται από ποινικά νόχει εξεταστεί. Άλλωστε η ιατροδικαστική έκθεση του Χ. Σταμούλη αναφέρει ως αιτία του θανάτου την «ακατάσχετη εσωτερική και εξωτερική αιμορραγία απότοκος πέντε διαμιτερών και ενός τυφλού τραύματος δια βλημάτων πυροβόλων όπλων». Δηλαδή όλοι οι δοσούμενοι που προβολήσαν ευθύνη για τη δολοφονία και πριν από όλα αυτοί ποινιώναν την εντολή της εν ψυχρώ εκτελεσής του όπως ο διοικητής της Αμεσης Δράσης Βλαχάκης, που μπροστά σε αυτόπτες μάρτυρες πολίτες διέταξε να πυροβολήσουν στο φανό.

Ο αδελφός του Μιχάλη Πρέκα, Αρτέμης με επιστολή του στις εφημερίδες, έβαλε ορισμένα ερωτηματικά (από Νέα, 27 Μάη 88):

— Το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης με το οποίο ζητείται η επιστροφή της διαδικασίας αποφυλακίσης του Μάκη Μπουκουβάλα εν όψει και της νέας αίτησης αποφυλακίσης που κατέθεσε.

Στο χωριό του Χριστόφορου Μαρίνου μαζεύτηκαν αρκετές υπογραφές υποστήριξης, που κατατέθηκαν στον ανακρίτη.

Τέλος και στην Πάτρα έγινε εκδήλωση αλληλεγγύης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Στις 19/5 η «Επιτροπή αναρχικών ενάντια στην κρατική καταστολή», στην οποία συμμετέχει η Ένωση αναρχικών Θεο/νίκη, διοργάνωσε εκδήλωση-ουζήπη στο μικρό αμφιθέατρο του Πολυτεχνείου, με εισηγήσεις που αφορούσαν α) το διεθνοποιημένο σχέδιο καταστολής β) τη σχέδια του ελ. κράτους, όπως αυτά διαφαίνονται μέσα από τα γεγονότα της Καλογρέζας και κάποιες θεσμοθετήσεις που επιβάλλει και γ) την αναγκαιότητα ενός κινήματος αντίστασης, με ειδικότερο άμεσο στόχο σημεία την υπεράσπιση των 4 φυλακισμένων συντρόφων. Στην συνέχεια ακολούθησε συζήτηση, κατά την οποία τονίστηκε και από τον υπόλοιπο κόσμο, που παρεμπέδεψε στην εκδήλωση, η σοβαρότητα του ζητήματος και η αναγκαιότητα ενός κινήματος αντίστασης.

Στις 20/5, μετά από κάλεσμα της επιτροπής έγινε πορεία, που είχε τον χαρακτήρα της συγκέντρωσης, ξεκίνησε από τον Καμάρα και περνώντας διαμέσου των κεντρικότερων δρόμων της πόλης κατάληξε στο χώρο του Ντορέ, έως από το κρατικό θέατρο. Τα συνήματα που κυριάρχησαν ή-

ταν: λευτεριά στους επαναστάτες αναρχικούς — Σμυρναίος, Μπουκουβάλας, Μαρίνος, Βογιατζή, το κράτος φύλακες σκευωρεί — κάτω τη νέα σκευωρία οι τρομοκράτες είναι στα υπουργεία — τημή τημή, στον Πρέκα, στον Καλτέζα και στον Τσουτσουβή — έλεγχος, καταστολή και τρομοκρατία, εχθρός μας θάνατος η αστυνομία — κάτω το κράτος και η τρομοκρατία, αντίσταση απ' δύλη την κοινωνία — Το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης — Αυτή η κοινωνία πρωθείτη, τη ρουφιάνια, το γλυφώμι και την υποταγή — Μπάτους γουρούνια δολοφόνοι — βία στη βία της εξουσίας — έλεγχος απόλυτος και καταστολή, αυτή είναι τον κράτους η επιλογή — κάτω τη η κρατική τρομοκρατία — το κράτος τους αναρχικούς αποκαλεί αλήτες, αλήτες είναι τα ΜΑΤ και οι ασφαλίτες — θάνατος σ' αφεντικά δεξιά και αριστερά — όταν το κράτος σκοτώσει τα παιδιά σας, τότε θα βγείτε απ' τα κλωστικά σας — ο αγώνας είναι πάντα αντικριτικός — κεφάλαιο και κράτος είναι θάνατος, κάτω τη κοινωνία του θεάμπατος.

Να σημειώσουμε τέλος, ότι προηγήθηκε και συνεχίζεται δουλειά αντιπλοφόρησης, με αφίσες, προκηρύξεις, παρεμβάσεις σε σχολεία κ.τ.λ.

Τη Ευαγγελίας Βογιατζή του Γεωργίου και της Θάλειας, ιδιωτικός υπάλληλος, κατόπιν Αθηνών, Παπανικολάου 7, προσωρινά κρατούμενης στην δικαιοπική φυλακή Γυναικών Κορυδαλλού.

ΠΡΟΣ

Τον ανακρίτη του θαυματού της θάλειας, ιδιωτικός υπάλληλος, προσωρινά κρατούμενης στην δικαιοπική φυλακή Γυναικών Κορυδαλλού.

— Όμως από κανένα στοιχείο της δικογραφίας (μαρτυρική κατάθεση — δακτυλοκοπική έρευνα κλπ) δεν προκύπτει ότι εγώ έχω μεταβεί όποτε δημόσια στην δικογραφία, προκύπτει ότι στην ίδια έκθεση ερεύνης που υπάρχει στην δικογραφία, προκύπτει ότι στην προσπάθεια τους να καλύψουν τους εύχους.

— Αρνούμαται τις κατηγορίες

1. Τα έντυπα τα οποία κατηγορούμει ότι πλαστογράφησα, βρέθηκαν στην οδό Ανάφης 23-25 στην Κυψέλη, όπως προκύπτει από τη σχετική έκθεση ερεύνης που υπάρχει στην δικογραφία.

— Όμως από κανένα στοιχείο της δικογραφίας (μαρτυρική κατάθεση — δακτυλοκοπική έρευνα κλπ) δεν προκύπτει ότι εγώ έχω μεταβεί όποτε δημόσια στην δικογραφία, προκύπτει ότι στην ίδια έκθεση ερεύνης που υπάρχει στην δικογραφία, προκύπτει ότι στην προσπάθεια τους να καλύψουν τους εύχους.

— Από την ίδια έκθεση ερεύνης που υπάρχει στην δικογραφία, προκύπτει ότι στην προσπάθεια τους να καλύψουν τους εύχους.

— Το έντυπο με την παραπάνω πληροφορία στην δικογραφία

2. Η σε βάρος μου κατηγορία, επικαλείται για τη στήριξη της πην από 4.11.87 με αριθμό 3022/17/65γ, γραφολογική εξέταση του Αστυνόμου Β Ιωάννη ΣΚΛΑΒΟΥ και του υπαστονόμου Α Ιωάννη ΔΟΣΗ.

— Σ' από αρνείται την παραπάνω πληροφορία στην δικογραφία, προκύπτει ότι η γραφολογική εξέταση, καταλήγει στη συμπέρασμα ότι η γραφή στην άδεια αυτή πρέπει να χαράχητε από την Βογιατζή Ευαγγελία. Αυτή η διατύπωση, δεν είναι βεβαιωτικό συμπέρασμα αλλά κρίση πιθανολόγησης.

— Σ' από αρνείται την παραπάνω πληροφορία στην δικογραφία, προκύπτει ότι η γ

Συλλήψεις στη Θεσ/νίκη

Δύο σύντροφοι, ο Πέτρος Παπαϊωάννου και ο Γρηγόρης Τσιλιμαντός συνελήφθησαν στις 15 Μάρτιο γιατί συμμετείχαν σε συμβολική ενέργεια συμπαράστασης στους 4 αναρχικούς φυλακισμένους. Τη σύλληψή τους ακολούθησαν έρευνες με το πρόσχημα «την ανεύρεση όπλων».

Στο αυτόφωρο που οδηγήθηκαν υπερασπίστηκαν την ενέργειά τους (παρεμπόδιση της λειτουργίας Τραπεζών και καταστημάτων της πόλης βάζοντας κόλα στις κλειδαρίες) λέγοντας ότι ήθελαν να δημοσιοποιήσουν το γεγονός της συνεχίζομενης πολύμηνης προφυλάκισης των 4 συντρόφων. Το δικαστήριο αναβλήθηκε και αφέθηκαν ελεύθεροι. Σε βάρος τους εκκρεμούν και μηνύσεις για αποζημιώσεις εκποντώδων χιλιάδων.

Την σύλληψή τους και τις έρευνες κατήγγειλε η «Πρωτοβουλία Αναρχικών ενάντια στην Κρατική καταστολή». Δημοσιεύουμε και δική τους σχετική καταγγελία.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Καταγγέλουμε την μεθόδευση της Ασφάλειας κατά την διάρκεια της σύλληψής μας (15-5) μετά από απλή συμβολική ενέργεια συμπαράστασης στους αναρχικούς της υπόθεσης «Καλογρέζα». Το γεγονός ότι θελίσαμε να εναποθητοποιηθεί η κοινωνία ενάντια στις σκευωρίες κατά των συντρόφων, και το γεγονός ότι είμαστε αναρχικοί, αποτέλεσε την ικανή και αναγκαία συνθήκη για να εκδοθεί ένταλμα έρευνας στη σπίτια μας με τον χαρακτηρισμό πιθανών να υπάρχουν όπλα». Φυσικά η Ασφάλεια όχι μόνο δεν μας εξήγησε τους λόγους και το σκεπτικό που την οδήγησαν σ' ένα τέτοιο συμπέρασμα, αλλά επιπλέον εφέρμοσε την τακτική «δεν έχεις δικαίωμα να ρωτάς αλλά μόνο να απαντάς». Έτσι ψάχναν για «όπλα» στα σπίτια μας σε σελίδες βιβλίων, εφημερίδων, σε προσωπικά γράμματα δινούτας μας την εντύπωση πως τα «όπλα» που ήθελαν είχαν μέγεθος καρφίτσας. Μετά από μια ώρα εξαντλητικής έρευνας διαπίστωσαν πως «ουδέναν ανευρέθη και ουδέναν κατερέχεται».

Το γεγονός αυτό μας αποκαλύπτει τα νέα τρομοκρατικά σχέδια των διωκτικών αρχών που αποβλέπουν στην γενική τρομοκράτηση δώνων θέλουν να αντισταθούν στις επιλογές του κράτους, και στην ειδική τρομοκράτηση αυτών που θέλουν να συμπαρασταθούν στους φυλακισμένους κοινωνικούς αγωνιστές, κάνοντας την αναγνή αναρχικός = όπλα = «τρομοκράτης».

Μία τέτοια αναγνή καταστρατηγεί το αναφαίρετο δικαίωμα της αλληλεγγύης και αφήνει ανοιχτή την απειλή για την ποινικοποίησή της. Η τακτική είναι πα γνωστή: χτες «ακουμπούσαν τους τρομοκράτες», σήμερα «ακουμπούν τους αναρχικούς» αύριο θα «ακουμπούν» ολόκληρη την κοινωνία. Αν στην προσποτή αυτή δεν αντισταθούμε τότε μας περιμένουν εξελίξεις πο τραγικές και πο τρομακτικές απ' αυτές του παρελθόντος.

Μπροστά σ' αυτή την απειλή 3 πρόγαματα μπορούμε να προτείνουμε:

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΛΑΛΗΛΕΙΤΥΗ - ΑΞΙΟΠΡΕΓΕΙΑ
ενάντια στην καταστολή και στον έλεγχο του κράτους.

**ΟΙ 4 ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΟΥΤΕ ΜΟΝΟΙ
ΟΥΤΕ ΑΝΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΙ**

Π.Π. Γ.Τ

• Η δίκη έγινε στις 2 Ιούνη, και ο μεν πρώτος καταδικάστηκε σε 12 μήνες (κατηγορούνταν εκτός από φθορές και για οπλοφορία) ο δείλος από 9 μήνες!

από σελ. 2

ναυμίτες στα Δικαστήρια του Αγρινίου.

Η Ασφάλεια, αμέως μετά, μιλάει για «ύπόπτους» στο χώρο των Αναρχικών και κάνει έρευνες σε σπίτια δύο συντρόφων μας. Στις

χιστού τη κοινωνία των Αγρινιών, δεν εννοεί να δεχτεί το αίτιον της φυλακίσης του, θεωρώντας τον (επίσημα και το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης), έντιμο πολίτη και διωκόμενο μόνο για τις αρχές του.

Καταγγέλλουμε τις βρώμικες και ύπουλες διοχετευμένες υπονομίες της ασφάλειας, που στόχο έχει να δημιουργήσει άσχημη εικόνα, δύο μέρες πριν την κατάθεση αίτησης αποφυλάκισης του Γερ. Μπουκουβάλα.

Αυτή η μεθόδευση, αποδεικνύει το μέγεθος της σκευωρίας κατά των συντρόφων μας και της μεθόδους, με τις οποίες προσπαθούν οι αρχές να τη «δέσουν», στα μάτια του κόσμου, υπό την καθοδήγηση του αρχιβασινιστή Σουλώπη.

Καταγγέλλουμε την ασφάλεια και την πολιτική της καθοδήγηση, που διαβλημένη από μεθόδους ξένων μυστικών υπηρεσών, προσπαθεί να εφοντάει κάθε μορφή αντίστασης και ανθρώπινης αδιπρέπειας, προετοιμάζοντας το έδαφος, στον ολέθριο για τον άνθρωπο ολοκληρωτισμό της κοινωνίας.

Δηλώνουμε, πως παρα την ολομέτωτη επίθεση των κρατικών μηχανισμών, θα συνεχίσουμε τον Αγρινό ενάντια στην βαρβαρότητα του κράτους.

Η ανατροπή της σκευωρίας ενάντια στους τέσσερις κρατούμενους αναρχικούς, είναι αγώνας ενάντια στο κρατικό σχέδιο εκμηδένισης κάθε κοινωνικής Αντίστασης.

ΕΝΩΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
Αγρίνιο 26 Μάρτιο 1988

— Άνετος, σπόρ ντυμένος, με κολιέ στο λαιμό, βιβλία στο χέρι με συνοδό το ίδιο άντετ και παρέα άλλο ένα ζευγάρι το ίδιο στην καθόταν για ώρες στην πλατεία ή περιφέρειά των ένα γύρω.

Μέχρι την στιγμή που άρχισε ο ξυλοδαρμός ενός πρέζεπτορα στην πλατεία και ενδιαφέρθηκε να παρακολουθήσει τη σκηνή. Αφούς την γκόμενα — ασφαλίτησ στην Καφετέρια να κόβει κίνηση εντός του καταστήματος και χώθηκε στον κόσμο.

Στης πρώτες ασφαλίτες που άρπαξε την έκανε στα γρήγορα. Όμως ήταν ήδη αργά. Οι κλωτσιές και οι γροθιές που έφαγε σε μηδέν χρόνο τον έκαναν να παρακαλέσαι και να κλαίγεται πεσμένος στην πλατεία.

Σηκώθηκε, και όσο του επέτρεψαν τα σπασμένα του πλευρά και το στρογγυλεμένο του μούτρο έσπευσε να μπει σε ασφαλίτικο, που πε-

Βαριά καταδικη αντιρρησια

Πέντε χρόνια δικάστηκε από το Στρατιωτικό δικαστήριο Καβάλας ο Θανάσης Μακρής, ο δεύτερος μετά τον Μιχ. Μαραγκάκη, που κλίνεται στις φυλακές, ενώ συνεχίζονται στις φυλακές-εκδηλώ-

σεις συμπαράστασης σ' όλη την Ελλάδα.

— Άλλος ένας αντιρρησιας συνειδήσης, από την Θεσσαλονίκη τονίζεται σε επιστολή του όπου αρνείται ολικά τη στρατευση:

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΙ ΜΠΙΚΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 7 ΜΑΡΤΗ 1988

Σήμερα, 7 Μάρτη 1988,
καλούμενος να παρουσιαστώ
για κατάταξη στον ελληνικό στρατό,

το **ΑΡΝΟΥΜΑΙ** δημόσια, συνειδητά και υπεύθυνα.

ΑΡΝΟΥΜΑΙ να υπηρετήσω ένα στρατό που λειτουργεί ως κρατικός καταστατικός μηχανισμός και ως θεσμός κοινωνικοποίησης του απόρου στη σύστημα των κυρίαρχων αξιών της σημερινής κρινούντας, αποτελώντας έναν από τους κύριους εξουσιαστικούς θεσμούς της...

Διαπιστωγή τους νέους στον αυταρχικό, στην ιεραρχία, στη βία, στον παραλογισμό, στο γλύψιμο, στο σεξισμό, στις εξουσιαστικές σχέσεις...

Συμβάλλει στην ιδεολογική, φυσολογική και σωματική εξόντωση μέχρι την ολοκλήρωση της υποταγής της προσωπικότητας...

ΑΡΝΟΥΜΑΙ να συμβάλλω στην άμυνα μιας κοινωνίας στην οποία κυριαρχεί η μεγαλύτερη βία, η εκμετάλλευση και το ταξιδιός διασχισμούς της...

Μιας κοινωνίας στην οποία η ανώτερη αξία είναι το χρήμα, καθημερινή πραγματικότητα ο καπαναλωτισμός, γεγονός η αφιθμοποίηση του πολίτη...

Μιας κοινωνίας στην οποία το φέμα, η απάτη, οι κομπίνες είναι καθημερινό φαινόμενο...

Μιας κοινωνίας στην οποία επιβάλλονται οι εξοπλισμοί, οι εχθρόπτερες των λαών και τα μιλαριστικά ιδεώδη...

ΑΡΝΟΥΜΑΙ την άμυνα εκείνης της κοινωνίας που η ίδια ιστορεύει η περιθωριοποίηση της ιδιαιτερότητες των μελών της και δεν αφήνει την ελεύθερη οικοδόμηση προσωπικών υπηρεσίων ζωής και αυτοδιαχειρίζομένων κοινωνίτων δράστης (και έτοιμης να υπερασπιστεί των...

ΔΕΝ ΔΕΧΟΜΑΙ το ενιαίο και τη συνοχή της κοινωνίας στην οποία κυριαρχεί η ποινικοποίηση της κάθε αντίστασης στην καθημερινότητα της κρατικής εξουσίας και του κοινωνικού φασισμού και ρατσισμού. Σ' αυτήν την κοινωνία όπου ίδιος είναι ο ασφορισμός: στο στρατό, στο σχολείο, στην οικογένεια, στην αναμοφήτηρια, στις φυλακές. Ίδιος και καθημερινός ο θάνατος μέσα στις σημερινές νεκρές πόλεις...

ΑΜΦΙΣΒΗΤΩ το σύνολο των εγκαθιδρυμένων κοινωνικών σχέσεων κυριαρχίας, των κοινωνικο-οικονο

ΝΕΟΣ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ:

Μια άλλη μέθοδος καταστολής και ελέγχου της ζωής στη φυλακή

Η εξαγγελία του νέου σωφρονιστικού κώδικα χαροποίησε όλους τους χαμαιλέοντες του ανθρωπισμού και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όλους εκείνους που πιστεύουν στη δικαιοσύνη του κράτους, αυτούς δηλαδή που έχουν αναλάβει εργολαβικά να επικαλύψουν την ασπίλα και την βαρβαρότητα της φυλακής με τα κονφία και αφηρημένα ιδεώντας το προσδετισμό.

Σκοπός του κειμένου αυτού δεν είναι να κάνει απλώς μια κριτική στο νομοσχέδιο αλλά να καταδείξει τους μεγάλους κινδύνους που επιφύλασσε, σ' αυτούς που ποτέ δεν συμβιβάστηκαν με τον θεσμό της φυλακής, με τον εξετελισμό και την ρουφιανιά, σ' αυτούς που παλένουν για την αξιοπρέπειά τους, ονειρεύονται συνεχώς, πίσω απ' τα κάγκελα, μια άλλη ελευθερία.

ΤΙ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

α) Θεσμός παροχής αδειών απουσίας

Οι άδειες αυτές είναι μικρής ή μέσης διάρκειας και θα δίνονται σε κρατούμενους. ΟΧΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΓΙΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΗ Ή ΥΠΟΤΡΟΠΗ

β) Θεσμός ημιελεύθερης διαβίωσης

Οι κρατούμενοι αυτοί θα μπορούν να εργαστούν ή να σπουδάσουν μένοντας σε ειδικά καταστήματα μακριά απ' τις φυλακές

γ) Θεσμός κοινωφελούς εργασίας

'Οσοι έχουν μικρές ποινές (τροχαία, μεθυσμένοι, κλπ) θα μπορούν να εργάζονται εθελοντικά και δωρεάν σε κοινωφελείς εργασίες

δ) Σύστημα μεταδρυματικής αγωγής και μέριμνας

Ιδρύεται στο ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ κέντρο «προστασίας» αποφυλακισμένων για την κοινωνική επαναπροσαρμογή των αποφυλακισμένων

ε) Ψυχολογικό κέντρο

Ιδρύεται εντός της φυλακής κέντρο παραστήσης για την διάγνωση των βιοκοινωνιών και ψυχολογικών αιτιών «αντικοινωνικής» συμπεριφοράς των κρατουμένων. Στο κέντρο αυτό θα συμμετέχουν επιστήμονες και τεχνικοί, ειδικοί στην «αντικοινωνική» συμπεριφορά

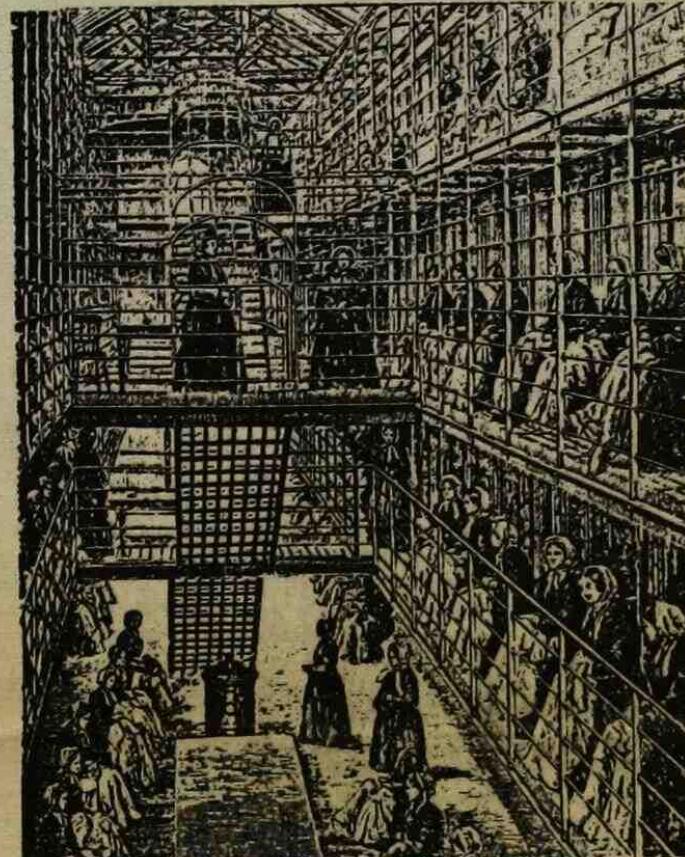
στ) Συμβούλιο φυλακής

Στο συμβούλιο αυτό θα συμμετέχουν το επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό της φυλακής. Η αρμοδιότητα του εκτείνεται σε όλα τα κρίσιμα θέματα διαβίωσης και μεταχείρισης των κρατουμένων. Ακόμη θα είναι ΥΠΕΥΘΥΝΟ για την χορήγηση αδειών εξόδου ή για τις διάφορες μορφές ημιελεύθερης διαβίωσης.

«ΤΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ»

Τα σημεία ε) και στ) του νομοσχεδίου μετατρέπουν τους φυλακισμένους σε πειραματόζωα. Όλοι οι ειδικοί της ψυχολογικής βίας (κοινωνιόλογοι, ψυχίστροι) θα μπορούν να πειραματίζονται πάνω στους κρατουμένους και μάλιστα στα ανθρικά και στους εφήβους, προκειμένου να τους επανεντάξουν στην «ομορφιά» της «ελεύθερης κοινωνίας», που πέρα απ' τον εφησυχασμό, την παθητικότητα, την εκμετάλλευση, την δουλικότητα, την αδράνεια, την ξεφτίλα, την αποξένωση και την αλλοτριώση δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα. Ένας κολασμένος της φυλακής δεν μπορεί βέβαια να φύγει απ' την φυλακή με συμβούλες και ηθικά κηρύγματα, γι' αυτό οι τεχνικοί της «αντικοινωνικής» συμπεριφοράς, θα κάνουν τα πάντα για να τον καταστήσουν αδύνατον και φοβισμένον μ' όλες εκείνες τις μεθόδους που τους παρέχει το επάγγελμά τους. Μόνο ένας κοινωνικά

λοβιστομένος κρατούμενος είναι ακίνδυνος. Οι τεχνολογικές μέθοδοι στην καταστολή της φυλακής θα αποτελέσουν το Α και το Ω για την επαναπροσαρμογή των φυλακισμένων στον βαρβαρικό πολιτισμό της ύσμιμης εξόντωσης όλων εκείνων των γνωρισμάτων που κάνουν τον άνθρωπο να διαφέρει απ' τη ζωή. Στο όνομα αυτής της νομιμότητας, θύματα της οποίας είναι οι φυλακισμένοι, το συμβούλιο της φυλακής θα αποτελέσει τον απόλυτο κριτή της «αντικοινωνικής» συμπεριφοράς και συνάμα τον απόλυτο υπεύθυνο για την χορήγηση αδειών εξόδου ή για τις διάφορες μορφές ημιελεύθερης διαβίωσης.

ΖΗΤΩ Η ΡΟΥΦΙΑΝΙΑ! ΚΑΤΩ Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ!

Τα σημεία α) και β) είναι τα πιο επικίνδυνα σημεία του νομοσχεδίου. Είναι αυτά που θεμελιώνουν την ρουφιανιά, την καταστολή και τον έλεγχο

των φυλακισμένων. Η όλη τους φιλοσοφία σπριζεται στον διαχωρισμό των φυλακισμένων σε βαθμό μάλιστα απόλυτο, αφού οι ανταμοιβές της υπακοής δεν βρίσκονται μέσα, αλλά έξω απ' τη φυλακή. Ενώ λοιπόν πρώτα η σχέση των φυλακισμένων με την υποταγή-ανταμοιβή βασίζεται πάνω σε μια ορίζοντα κλίμακα προνοίων και εντός της φυλακής (ελεύθερα επισκεπτήρια, αναρρωτήριο, μείωση της ποινής με την εργασία, χάρες, κλπ), τώρα η κλίμακα αυτή γίνεται κάθετη και εκτός της φυλακής. Η δυνατότητα ορισμένων φυλακισμένων να βρίσκονται τακτικά ή μόνιμα εκτός της φυλακής, τους δίνει την ευκαρία να εκπληρώσουν ανάγκες που η στέρηση τους μέχρι τώρα ήταν απόλυτη. Η αλλαγή παραστάσεων, η αερούαλκη επαφή, η συζήτηση με φιλικά και συγγενικά πρόσωπα για δύο ή περισσότερες μέρες είναι προνόμιο τελείως διαφορετικά από τα ήδη ισχύοντα. Παίρνοντας υπ' οψίν πως αυτά τα προνόμια θα χορηγούνται από το συμβούλιο της φυλακής, δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε τις βρώμικες προθέσεις αυτών που συνέταξαν το νομοσχέδιο. Στην προσπάθεια τους να δώσουν ένα τέλος στις συνεχείς εξεγέρσεις των φυλακισμένων, στις διαμαρτυρίες και στις καταγγελίες για τις βαναυσότητες των ανθρωποφυλάκων πριμοδοτούν την ρουφιανιά και την υποταγή, προκειμένου να αμβλυνθούν οι αγώνες και να απομονωθούν οι ασυντίθετοι, αυτοί που βάλσαν την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη πάνω απ' την λογική του προσωπικού βολέματος και του «να την βγάλουμε καθαρή».

Το συμβούλιο της φυλακής προκειμένου να αποφασίσει για το ποιος είναι επικίνδυνος για δραπέτευση ή υποτροπή και ποιος όχι, θα έχει σαν οδηγό τον φάκελο του κρατουμένου όπου θα είναι καταχωρισμένα τόσο η στάση του δύο και οι απόψεις του μέσα κι έξω απ' την φυλακή. Ο «λογοτίηπης» που μέχρι τώρα ήταν στην Τύρινθα τώρα θα εγκατασταθούν σ' όλες τις φυλακές. Κι ένας «λογοτίηπης» πρέπει νάχει μεγάλη γλώσσα και καλή μέση για να μπορεί να σκύβει χαμηλά. Πίσω απ' το προσωπείο του εξανθρωπισμού της φυλακής κρίβεται το πιο ειδεχές σχέδιο καταστολής ελέγχου και υποταγής των φυλακισμένων.

“ARBEIT MACHT FREI”

Τέλος τα σημεία γ) και δ) προτείνουν σαν ουσώδη «θεραπεία» της «αντικοινωνικής» συμπεριφοράς την εργασιοθεραπεία. Το υπουργείο Δικαιοσύνης αναλαμβάνει την «προστασία» των αποφυλακισμένων, μεγενύνοντας την εξάρτηση τους από το κράτος και την έλεγχο τους, αφού ως γνωστόν τη φυλακή επιδρά δευτερογενώς στην παρανομία (δηλ. ένας ποινικός επιστρέφει στην ζωή που έκανε και μάλιστα με δρούς χειρότερους).

Η μεγάλη αγία κρατική οικογένεια ανοίγει τις αγκάλες της στους αποφυλακισμένους και έχει κάθε λόγο να το κάνει, αφού είναι αυτή η ίδια που πατρονάρει ιδιαίτερα εδώ στην Ελλάδα αυτό που αποκαλείται «οργανωμένο έγκλημα». Η κοινωφελής εργασιοθεραπεία, που θα βρει σύμφωνους πολλούς εναλλακτικούς, δεν αποτελεί παρά το μέσον εκείνο με το οποίο ο διωκόμενος μαθαίνει να αγαπάει τον διώκτη του.

«Αν ήθελε μπορούσε να τη λυώσει»

(Από Δήλωση των γονέων του Κοσμή)

Σάββατο, μάρμιστο το βράδυ στη στοά (Ιπποκράτους και Πανεπιστημίου). Μια νέα κοπέλα, η Έλενη Τόλια, αγνώντας το καθεστώς της απαρευσης της κυκλοφορίας που ισχεύει τέτοια ώρα στη πόλη για τις γυναίκες, κάνει περίπτωση. Ο Αριστείδης Κοσμήδης νομιμοποιημένος από την ισχύ που δίνει το φύλο του σ' αυτές τις συνθήκες της κάνει προτάσεις. Όταν αποτυχίζει της επιτίθεται. Εκείνη απαντώντας στην επίθεση του επιδόου βιαστή που απογειώνεται με μαχαίρι. Διερχόμενον περιπόλοκ τη συλλαμβάνει. Η Έλενη Τόλια μόνο και μόνο επειδή έκανε μια βόλτα και κρείσσοτε πα αμυνθεί, βρίσκεται ξαφνικά καπηγορουμένη για οπλοφορία — οπλοχροήσια και επικίνδυνη σωματική βλάβη χωρίς κανένα ελάφρυντικό. Η υπόθεση πέρασε στα ψηλά των εφημερίδων την πρώτη μέρα.

Η απροσδόκητη έκβαση μιας συνθήματος απόπειρας βιασμού στέρεψε από τον τόπο τις ζουμέρες φωτογραφίες που συνήθως δίνουν ευδιάφορον. Ο οφθαλμολαγνεύει των αναγνωστών αυτή τη φορά δεν τροφοδοτήθηκε από τη θεά του γυμνών και κακοποιημένου σώματος ενώς ακόμα βόλτας βιασμού, ή σε περίπτωση που επιζούσε από τον διασυρμό του μέσω λεπτομερών περιγραφών. Έτσι η δημοσιογράφοι ξεφορώθηκαν την υπόθεση με ένα μικρό μονότοτρο.

Η Έλενη Τόλια θα είχε κιόλα

Ο αγωνας εναντια στην ηρωίνη ειναι αγωνας εναντια στο κρατος

Οσες συνεντέξεις και αν δώσει ο στρατηγός Δροσογιάννης δεν θα μπορέσει να αλλάξει την εικόνα για αυτούς που είδαν και την αισθηση γι' αυτούς που αντιλαμβάνονται ότι για άλλη μια φορά οι δυνάμεις της τάξης αν όχι καλύπτουν τουλάχιστον αντιδρόν βίαια σε κάθε οργανωμένη αντίσταση στο κύκλωμα της πρωίνης.

Καταλαβατίνουμε πολύ κατά το διλλήμα τους:

«Η θα φανεί ότι προστατεύουμε το κύκλωμα της πρωίνης και με δεδομένο δεν ήμαστε και τόσο καθαροί στο ζήτημα αυτό ή θα σηκώσουν κεφάλι πάλι οι αναρχικοί στο χώρο των Εξαρχείων σ' ένα θέμα που την ευαίσθηση του κόσμου έδειξε και η τελευταία βομβιστική επίθεση του ΕΛΑ».

Όπως καταλαβατίνουμε πολύ καλά και την απόφαση τους. «Πλάσθυσία να μην γίνει το δεύτερο». Η συνεχίζουμε παρουσία των MAT

ακόμα και με με εκτοξευτήρες δακρυγόνων το στήσιμο των πανώ και των αφισών αυτό μαρτυρούν.

Η διεύσιδη της εξάρτησης στους χώρους της νεολαίας είναι αποτέλεσμα σχεδιασμών που ξεφένυγον απ' την νοημοσύνη του κάθε στρατηγού και του κάθε μπάτσου ακόμα κι εκείνων που βλέπουν στα ναρκωτικά ένα μέσο για την αύξηση του μισθού τους. Το κύκλωμα είναι διεθνές και οι στόχοι στρατηγικοί. Απ' την άλη οι λόγοι εξάρτηση του κάθε νέου κυρίων, πολύ απλοί. Το αδιέξοδο της καθημερινής τους ζωής. (Δεν είναι καθόλου εύκολο για παράδειγμα να απαντήσει κανένας στο αν σέβεται λιγότερο τον εαυτό του αυτός που κρατάει την σύρυγγα απ' αυτόν που κουνάει πλαστικές σημάνες κάτω απ' τα μπαλκόνια των πολιτικών αρχηγών). Για τους αναρχικούς και όλους αυτούς που συνειδητά αρνούνται αυτή την κοινωνική

πραγματικότητα, η μεθόδευση της εξάρτησης είναι κάτι που γίνεται πολύ κοντά τους με απότελεσμα τον περιορισμό του ζωτικού τους χώρου, την περιστολή και καταστολή ενός κινήματος.

Η δημοσίευση με αφορμή τα τελευταία γεγονότα ενός άρθρου γραμμένου ένα σχεδόν χρόνο πριν από αυτά και ένα χρόνο μετά την προηγούμενη απόπειρα να διωχθεί το κύκλωμα της πρωίνης απ' τα Εξάρχεια δηλαδή σε μια που δεν κουνιόταν φύλο για το πρόβλημα αυτό δείχνει και την μελλοντική ανακάλωση του προβλήματος αυτού τουλάχιστον στον χώρο των Εξαρχείων και την πολυπλοκότητα του γενικότερα. Το κύκλωμα της πρωίνης τελικά σαν μέθοδος κανονικού ελέγχου θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ποιο ολοκληρωμένα.

«Πιστεύω ακράδαντα ότι η παρουσία πεζών περιπάλων αστυνομικών οργάνων στις προβληματικές, από την άποψη της εγκληματικότητας, περιοχές της πρωτεύουσας, αποτελεί μια αναντικατάσταση δύναμη αποτροπής». Δροσογιάννης

Tα παραπάνω αποτελούν την δημόσια άποψη των κομμουνιστών στρατηγού σχετικά με την παρουσία περιπάλων στα Εξάρχεια. Από την άποψη της ουσίας της καταστολής θέβασα ο Δροσογιάννης ή απλά δηλώνει την πλήρη άγνοιά του για τις σύγχρονες μεθόδους αστυνόμευσης σε συνθήκες μεγαλούπολης, ή απλά δηλώνει την κουτοπονηρία του θέλοντας να δουλεύει σε δύο επίπεδα: (a) αυτό των δημοσίων σχέσεων της αστυνομίας, το να καθυστάξει τους μικροαστούς μαγαζάτορες, (b) αυτό της αθέατης καταστολής μέσα από διάθρωση των κοινωνικών χώρων αντίστασης με την δοκιμασμένη στρατηγική της πρέζας.

Βέβαια, υπάρχει το ενδεχόμενο να αποδίδουμε στον στρατηγό ποσοστά ευφυίας που δεν διαθέτει. Στην περίπτωση αυτή ισχύει η κλασική κατάσταση ουσιαστικού ελέγχου της καταστολής από τα ανώτερα κλιμάκια των καθαρά εκτελεστικών μηχανισμών καταστολής. Πράγματι είναι διεθνώς κατωχυρωμένη η μεγάλη πρωτοβουλία κινήσεων ορισμένων μηχανισμών καταστολής. Αυτό οφείλεται στην ίδια την φύση της δουλειάς τους στην αναγκαίτητη γρήγορη, βρώμικη, έκνομη συμπεριφορά. Η Δίωξη είναι σαφώς ένας τέτοιος μηχανισμός, μαζί με την υπηρεσία αντικατασκοπείας και αντιτρομοκρατικής δίωξης, που είναι σε θέση να «δουλέψει», να «τουμπάρει», να φέρει προ «τετελεσμένων» ακόμα και πολύ ικανούς υπουργούς με μεγάλη κατάρτηση. Είναι απόλυτα θέβαιο ότι τα ανώτερα κλιμάκια της Δίωξης ναρκωτικών γελάνε και κοροϊδεύουν πολλά από τα λεγόμενα του Δροσογιάννη. Αυτή είναι η πρώτη διαπίστωση για την κατάσταση στα Εξάρχεια. Η περίπολος ιων ανήσυχων και αγχωμένων μπάτσων που βιαστικά κάνουν τον γύρο της πλατείας δεν αποτελούν περισσότερη καταστολή από την ίδια την ύπαρξη της αστυνομίας και του κράτους.

Σε μια εποχή όπου αυτό που φαίνεται, περνιέται και για αληθινό, σε μια εποχή που στιγματίζεται από τον αλλοτριωμένο και άκριτο τρόπο σκέψης, αυτό που φαίνεται, δηλαδή η στολή, θα θεωρήθει από την ευοείη συνωμοτάξια των καθών πρέπει, που δεν σκέφτονται πώς να κάνουν την κομπίνα για να τα πάσουν είναι νομοταγείς, σάν αποτροπή της εγκληματικότητας. Άλλοι όμως βρίσκεται η απειλή που αντιμετωπίζουμε στην συγκεκριμένη καμπή, όχι πάντως στους ένοπλους. Πρόκειται για μια γρήγορη ανανέωση του ανθρώπινου δυναμικού των Εξαρχείων στο συνδυασμό με την επανεμφάνιση των κυκλώματος της πρέζας, δειλά-δειλά, στην περιφέρεια εν αναμονή εξελίξεων και «έμεσων εντολών-πίεσεων».

Η εικόνα των Εξαρχείων είναι πράγματι ειδικλλατική: Οι συνενοήσεις του πρεζοκυκλώματος έχουν από τον όμιλο των χορτοφάγων, η περίπολος την βόλτα της, η Δίωξη που και που να ρωτήσει αν όλα πάνε καλά και αν έσκασε μύτη κανένας «ανεξέλεγκτος», και μέσα σε γενικό κλίμα κατανόησης το δόγμα Δροσογιάννη λειτουργεί ομαλά.

Το ανησυχητικό για μας είναι η ελαστικότητα και η διάθρωση των αισθητήριων, και η χαμηλή δυνατότητα αντίληψης του χώρου, που χαρακτηρίζει τους όλο και περισσότερους νέους ανθρώπους που αρχίζουν να συχνάζουν στην πλατεία. Αυτοί, ναι μεν είναι υποχρεωμένοι να γνωρίζουν πρόσωπα και καταστάσεις, ούτε να γνωρίζουν το κυρίαρχο κίνητρο της πρωταρχίας κάποιων λασπολόγων και καλοθελητών, αλλά, που αυτή ακριβώς η άγνοια τους καθιστά εύκολο θύματα επιτηδειών χειραγωγών, που επδέξια μπορούν να εκμεταλλεύονται την ιδιόμορφη λειτουργία του Οιδιπόδειου συμπλέγματος των νέων αναρχικών στρέφοντάς τους ενάντια σε κάποιους πού τους ταρπελώνουν «αναρχομαρπάδες», «αυταρχικούς», «σταλινικούς». Επειδή η συγχειζόμενη διαδικασία προλεταριοποίησης της νεολαίας σε όλα τα επίπεδα, θα συνεχίσει να γεμίζει το χώρο των Εξαρχείων, αλλά και άλλους αντίστοιχους στην Ελλάδα, είναι επιτακτικό ζήτημα να οριοθετήσουμε την αντίληψή μας, την στάση μας, την πρόταση μας, τις ιδέες μας. Η σύγχριση ιδεών και αντιλήψεων αφελεί μόνο τους εχθρούς μας και θρέψει μόνο τους παρανοϊκούς ιδεολόγους του «γουστάρω» και της περιθωριοποίησης.

Ένας πολύ σημαντικός τομέας δράσης, εκεί όπου και η απλή επαφή και μόνι θέλει κότσια, είναι αυτός του πρεζοκυκλώματος. Η εναντίωση στο κύκλωμα σχέσεων και τις αντιλήψεις της πρέζας, σφυρηλατεί την διάθεση για εξέγερση, επαναστατική πρακτική και θεωρία, πλάθει ανθρώπους αγωνιστές και στην επιθύμηση και στη ζωή. Τα χρόνια που έρχονται θα αποδείξουν περίπτρα την σημασία απάντησης στην Στρατηγική καταστολής του Κράτους που λέγεται πρεζοκυκλώμα.

Όταν οι θυλευτές του ΠΑΣΟΚ καταγέλλουν στη δουλή ότι οι «μπάτσοι πουλάνε ναρκωτικά λένε ψέματα. Το θέμα δεν είναι οι αγροφύλακες οι πρώην ΤΕΑτζήδες, τα δεντρίλια και οι γραφικοί χωροφύλακες του Έβρου, που ποζάρουν με τα αυτοματά προτεταμένα προς χάρη της τηλεόρασης, ακούμπηση φρουρού, που μόλις φύγει τη συνεργείο της τηλεόρασης θα επιστρέψει»

ψουν στο λαθρεμπόριο ή στην κατάσχεση πρωίνης για μεταπώληση. Το θέμα δεν είναι καν αυτά τα θύματα που λύνουν και δένουν αράξια, πάνουν ήδη καρφωμένους «ανεξέλεγκτους» επόμερους και στέλνουν την πρέσα στο κρατικό μονοπάλιο διακίνησης, πιστεύοντας ότι επιτελούν έργο εθνοσωτήριο.

Το θέμα είναι ολόκληρη η δομή της διώξης, οι σχέσεις της με το οργανωμένο έγκλημα και η στρατηγική διέρρωσης κοινωνικών χώρων που αντιστέκονται στην παγκόσμια οναδιάρθρωση του Κεφαλαίου. Όταν λέμε Δίωξη εννοούμε μια -Αγορανομική-, στην ουσία, υπηρεσία που συνεργάζεται με το οργανωμένο έγκλημα, που χτυπά τους ανεξέλεγκτους και αυτούς που χαλάνε την πάτσα, που χρήματιζονται οι ίδιοι, που αφήνουν 3 φορτία και πάνουν το ένα για να δείξουν έργο, που εξοντώνουν χρήστες που δεν πειθαρχούν και δεν γίνονται χαφιδές, που σπρώχνουν έμμεσα την πάτσα εκεί όπου εντοπίζουν κινητικότητα, δύνηση συγκρούσεων αλλά, πάνω απ' όλα, εκεί όπου διαποτώνουν αναρχική δράση και αντιεξουσιαστική κοινωνική κριτική. Ο αναρχικός χώρος στην εξέλιξη του παρουσιάζει το θλιβέρο προνόμιο να σέρνει από πίσω του, σε κάθε μετακίνηση του το πρεζοκύκλωμα, που πάντα διεισδύει αποκτώντας προσθήσεις στις εσωτερικές αδυναμίες, τις αντιφάσεις, τις ιδεολογικοποίησεις ελευθεριακού και φιλελευθερού τύπου.

Όταν μια ομάδα αν

ΚΙΝΗΜΑ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗΣ ΄Η ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΥ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΡΑ

ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Το τέλος ΟΛΩΝ των ιδεολογιών σήμανε ταυτόχρονα και το τέλος της κοινωνίας που τις γένεντο: ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Η ραγδαία τεχνολογική εξέλιξη αλλοιώνει-μεταλλάσσει τις προυπάρχουσες κοινωνικές δομές-εκσυγχρονίζονται οι θεσμοί, δημιουργούνται νέες αξίες, σημασίες, καινούργιοι τρόποι οργανώνονται, για να δημιουργήσουν το ΣΥΣΤΗΜΑ-ΒΑΣΗ σαν κατάλληλο υπόστρωμα να υποδεχτεί αυτό που έρχεται και που πολλοί για να αποφύγουν τα δύσκολα την ουδικάσαν: κοινωνία του 2000.

Όμως ενώ η νέα πραγματικότητα γίνεται αντιληπτή δια γυμνού οφθαλμού, η ΚΟΙΝΩΝΙΑ συνολικά υποβαθμίζει τη λειτουργία της μέσα από αλλεπάλληλες κρίσεις προσδιορισμού, μένοντας στο περιθώριο της νέας πραγματικότητας, που η ΕΞΟΥΣΙΑ επιβάλλει και που είναι η μόνη η οποία εναρμονίζεται με αυτή την πραγματικότητα. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που τη «εργατικά» ή «φοιτητικά» αιτήματα αφορούν την προηγούμενη κοινωνία και αφομούνται σήμερα στο λεπτό. Το μόνο σ' αυτή τη φάση που μπορούμε να διαπιστώσουμε είναι η απουσία κοινωνικού ΛΟΓΟΥ.

Παράλληλα οι γνωστοί δεινόσαυροι της μαρξιστικής ιδεολογίας φοβισμένοι και δειλοί να ερευνήσουν την διαμόρφωση της νέας κοινωνικής πραγματικότητας — δύο απ' αυτούς δεν κατόρθωσαν να διαχειρίζονται υπηρετώντας τό ΚΡΑΤΟΣ — ΕΚΕΙ από το πολιτικό και πολιτισμικό περιθώριο: Αφού ομογνόσυναν με μετριοφρόσυνη τον «φρεφορμισμό» τους, θα «οπήκουσαν» ως επαγγελματικό καθηκόν τα βάρη της πάτωσης του «κινήματος» ανυπομονώντας να έρθει η στιγμή να ξαναστήσουν τα λάβαρα της επανάστασης της εργατικής τάξης αναλαμβάνοντας την ΗΓΕΣΙΑ.

Για την άρα δύναμη και για μερικούς αιώνες πρέπει να είναι σίγουροι ότι η ΑΡΙΣΤΕΡΑ, η ΑΚΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, οι ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ, οι ΤΡΟΤΖΚΙΣΤΕΣ, οι ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ, θάναι καρφωμένοι στο πάσαλο της στασιμότητας και ούτε οι προσευχές όλων των παπάδων τους δεν θα μπορούν πάνω να τους λύσουν.

Για τους αναρχικούς τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Όσοι απ' αυτούς δεν έχουν εισαχθεί στα Μουσεία ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ είναι αναγκασμένοι να επιλέξουν εν τέλει αν είναι διατεθειμένοι να εισβάλουν στην νέα πραγματικότητα. Βέβαια οι αναρχικοί χωρίς μυήμη, ιστορία, εκφράζονταν σαν νεολαϊστικό κίνημα, κάτω από προσποθέσεις που δυσκολεύουν τα πράγματα. Ο αγώνας ενάντια στο κράτος δεν θάναι από δω και πέρα αμφισβήτηση εκ του ασφαλούς, ούτε ευκαιρία για εκτόνωση.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Είναι γνωστό ότι ο ΣΙΣΥΦΟΣ ήταν τιμωρημένος και έκανε αυτή τη δουλειά. Ο αγώνας δύνας της κοινωνίας ενάντια στη κυριαρχία δεν πηγάζει από την θεική τιμωρία γι' αυτό η επαναστατική διαδικασία δεν θα έπρεπε να μοιάζει με το μήδο του σισύφου.

Η προσπάθεια μας στο άρθρο είναι ακριβώς να καταδείξει ότι το επαναστατικό κίνημα εδώ δεν επαναπροσδιορίσει στόχους, επιλογές, σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, κινδυνεύει όχι σε αφανισμό (αυτό έχει ξανασυμβεί) αλλά σε διεκπεραιωτή κοινωνικών προβλημάτων που διαφέύγουν από την εξουσία λόγω της γοργής εξελικτικής πορείας της.

ΤΩΡΑ

Λοιπόν που η κυριαρχία αλλάζει χαρακτηριστικά, ας τα εντοπίσουμε, για να μπορέσουμε να ξεφύγουμε από τα εθισμένα.

Η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΣΗΜΕΡΑ

Το πρώτο και ουσιώδες χαρακτηριστικό της σύγχρονης πραγματικότητας είναι ο εναρμονισμός ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ-ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ.

Η εμφάνιση της σύγχρονης ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ έρχεται να προσδιορίσει και τη κοινωνία σε όλους τους θεσμούς της.

Η κλασική παραγωγική διαδικασία ανατρέπεται και τη θέση παίρνει μια τεχνολογία που περιθωριοποεί τις τώρα παραγωγής σχέσεις της βιομηχανίας. Το γεγονός αυτό αλλάζει και το χαρακτήρα της κυριαρχίας. Ο αστός επιχειρηματίας της βιομηχανικής κοινωνίας περιθωριοποείται και τη θέση του παίρνει ο τεχνοκράτης αστός. Γι αυτό εξάλογος και ο γόγκος των κεφαλιών περνούνται στην τεχνολογία. Αυτός που κατέχει την τεχνολογία κατέχει την κυριαρχία. Εδώ βρίσκεται όλη η ουδία της κοινωνίας που έρχεται. Όλοι οι θεσμοί εναρμονίζονται με την καινούργια πραγματικότητα. Η εκπαίδευση για παράδειγμα χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια να αναπαράγει ανθρώπους για τη ρο-

μποτική, πληροφορική και τυποποιημένη λογική και πειθαρχημένη γνώση, προετοιμάζοντας τον άνθρωπο της μεταβιομηχανικής κοινωνίας.

Η κυριαρχία με το χαρακτήρα της σύγχρονης τεχνολογίας μετατρέπεται σε απόλυτη δημιουργώντας μια οργουσελική κοινωνία.

Αυτό σημαίνει αλλαγή των σχέσεων κυριαρχίας και κατ' επέκτασην αλλαγή της νοοτροπίας της αντιστάσης.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΑΙΤΗΜΑ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΦΟΜΟΙΩΣΙΜΟ ΚΑΙ ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΤΟ ΒΑΘΟΜΟ ΠΟΥ ΠΗΓΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Εκείνο που η κυριαρχία μέσα από τη σύγχρονη τεχνολογία απαιτεί δεν είναι η ιδιοκτησία των Μέσων παραγωγής, δεν είναι το κράτος, δεν είναι η καταστολή. Αυτό που απαιτεί είναι ο ΕΛΕΓΧΟΣ.

Η οργουσελική εκδοχή της κυριαρχίας βασίζεται στον ΕΛΕΓΧΟ. Αυτή η έννοια όταν αποκτήσει κοινωνική σχέση τότε η κυριαρχία θάναι ΚΑΘΟΛΙΚΗ. Μάλιστα μπορούμε να πούμε ότι ο ΕΛΕΓΧΟΣ μπορεί να λειτουργήσει ως κοινωνική σχέση (να γίνει κοινωνική αποδέκτης) γιατί δεν θίγει κανένα αποκλειστικό δικαίωμα. Τουναντίον ο ΕΛΕΓΧΟΣ επιβάλλεται μέσα από την διεύρυνση των ατομικών δικαιωμάτων. Καμιά κοινωνική τάξη στην προκειμένη περίπτωση δεν θέτει ζήτημα στο βαθμό που η δοσμένη ταξική διαστρωμάτωση δημιουργήθηκε σ' άλλη κοινωνική βάση (Βιομηχανική κοινωνία). Έτσι λοιπόν η αντίσταση στον ΕΛΕΓΧΟ απαιτεί συνέδρηση πολύ μεγαλύτερη απ' ότι απαιτούνται η αντίσταση στη καταπίεση των αστών, απαιτεί συνέδρηση πολύ περισσότερη απ' ότι απαιτούνται οι κομμουνισμός, η αυτοδιεύθυνση των μέσων παραγωγής.

Όλα αυτά οι οργανώστες, ή οι απαιτήσεις των εργαζομένων είχαν και ωφεληματικό χαρακτήρα, ενώ η αντίσταση στον ΕΛΕΓΧΟ είναι θέμα συνειδητής επιλογής που δεν θα επφέρει κεκτημένα.

Ένα επαναστατικό κίνημα αν δέσει επιτακτικά λοιπόν το ζήτημα ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ-ΕΛΕΓΧΟΣ-ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ο πόνος που έχει να κάνει είναι να αποκλείστε μ' όλους αυτούς που η αυριανή κυριαρχία θα πετάξει κατά την εφαρματική της πορεία.

Να γιατί ο αγώνας ενάντια στον ΕΚΑΜ είναι σγύνας ζωής ή θανάτου, που αν δεν αντιμετωπιστεί με αυτό το πενύμα θάναι το πρώτο θεσμοβέτημα της απλούτης εξουσίας. Ας μην υποβαθμίζουμε τον αγώνα ενάντια στον ΕΚΑΜ σε αγώνα για τα αποκλειστικά δικαιωμάτων. (γιατί η αστική τάξη τα οέβεται με το παραπάνω). Είναι αγώνας ενάντια στην ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ στην ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ στην απόλυτη εξουσία. Είναι αγώνας για τη καταστροφή του κράτους πριν επιβληθεί με τα καινούργια όπλα του:

Την τεχνολογία, τον έλεγχο. Τότε κάθε σκέψη για αντίσταση θάναι μάταιη, και μόνο όσοι διαθέτουν προσαρμοστικότητα θα κατορθώσουν να δουν τα συρματοπλέγματα και τις κάμερες που θα χωρίζουν τους κυριαρχους από τους κυριαρχούμενους.

ΚΙΝΗΜΑ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗΣ

Με τη λογική που πιό πάνω προσπαθήσαμε να δομήσουμε και την οπτική που θα πρέπει να δούμε τη νέα πραγματικότητα γίνεται αντίληπτό ότι ο αγώνας αντίστασης πρέπει να ξεπέρασει τα ζητήματα που έβαλαν —βασικά οι αναρχικοί— την περασμένη δεκαετία και που αναμασάνε κάποιοι σήμερα ασκόπως (καταστολή—φυλακές—ναρκωτικά κ.λπ.). Εξάλουπος έτσι θάναι πάντα. Άλλοι θα τραγουδάνε αντάρτικα, θάναι με το ΜΑΟ, το ΣΤΑΛΙΝ κι άλλοι θα βλέπουν την νέα πραγματικότητα.

Το θετικό ξεπέρασμα σημαίνει μια απόφαση συνολική, για να μπορεί να καταστρέψει, να παρεμποδίσει κατεύθυνσης προς την κυριαρχία.

Βλέπουμε όμως σήμερα διάφορα φανόμενα που θέλουν να προσδιορίσουν δειλά-δειλά ένα κίνημα που ωστόσο δύναται να μπορεί και να λειτουργήσει κοινωνικά γιατί εκτός του ότι παρουσιάζεται σαν διεκπεραιωτής της προβλημάτων, τα ζητήματα που μπάινουν αφομώνονται αμέσως.

Σήμερα για παράδειγμα τα στοιχεία που προσδιορίζουν αυτό που λέμε κίνημα αφομίσωσης είναι τα ασκόπως, γρήγορα και βασίζονται όχι σε καμιά ανάλυση της πραγματικότητας αλλά στη βαριεστημένη λογική: ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΝΟΥΜΕ.

Ιων: ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ

15 ΜΑΗ 85

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗ

«Δεν είμι» εγώ, η γενιά η δική μου, που θα έπρεπε να μιλήσει σήμερα για τον Χρήστο Τσουτσούβη, για τη γενεά τη δική σας.

Η γενιά μου, λέω πως προσπαθεί, μα στην ουδετέρη θέλει να καταλάβει τη δική σας. Κι όταν προσπαθεί, έχει στο νου της πως θα σας επηρεάσει στις επιλογές σας. Να σας καθοδηγήσει.

Έχετε δίκιο που δεν μας δεχόσαστε. Που δεν θέλετε ν' ακούσετε ούτε και τα λίγα σωστά που κατορθώνουμε μερικές φορές ν' αρθρώσουμε.

Μην περιμένετε σήμερα, λοιπόν, δικαίωσή σας από μέρους μας. Εξ αλλού, είμαι βέβαιος, πως ούτε την περιμένετε ούτε τη ζητάτε.

Η περίπτωση, του Χρήστου Τσουτσούβη, δεν είναι για παροδοσιακά μυημένους, όπου ηγούνται πατένες και σάλπιγγες, όπου οι ρήτορες ζευγάρουν πινδαρικούς διθύρωμάδους. «Ολοι ξέρουμε πως δεν αυτά είναι για αριστοκράτες της πολιτικής. Ο Χρήστος ήταν ένας απλός μαχητής, όπως ήταν και ένας απλός, σκεπτόμενος και όχι μόνο άνθρωπος.

Αυτό σημαίνει πως σήμερα — περισσότερο από όλοτε — χρειάζεται να σκύψουμε με σοβαρότητα κι ευδύνη στον άνθρωπο, στο μαχητή και στις επιλογές του.

Η πρώτη παρατήρηση, ως προς αυτό το τελευταίο, είναι ότι ο Τσουτσούβης έκαμε την ίδια επιλογή που έκανε η γενιά μου στον καιρό της. Βέβαια, μέσα σε άλλες συνθήκες, με άλλους άμεσους, αλλά με τους ίδιους στρατηγικούς, μακρόχρονα, στόχους. Και με βάση την ίδια — σε μεγάλο βαθμό — ιδεολογία.

Αυτό το γεγονός πρέπει να το συγκρατήσουμε όλες οι ηλικίες. Πρέπει ν' αποτελέσει αντικείμενο σκέψης για εκείνα που συνέβησαν τότε. Για όσους συμβαίνουν και θα συμβούν σήμερα. Είναι σημαντικό για τους νέους να ξέρουν τι έγινε παλιότερα, πως και γιατί έγινε ανεξάρτητα, όμως, για το πως το βλέπουν αυτό οι παλιοί. Οι επιλογές, σαν έχουν τούτο ή εκείνο το αποτέλεσμα, δεν ευθύνονται οι ίδιες, όποιες κι αν είναι.

Το αποτέλεσμα — πέρα από τ' άλλα στοιχεία — είναι συνάρτηση της συνέπειας και της δράσης που διαθέτουν αυτές οι κοινωνικές ομάδες και τα άτομα που τις πρωθεύουν.

Μπορεί κανείς να συμφωνεί ή να μην συμφωνεί με τις ιδεολογικο-πολιτικές επιλογές και τη δράση για την πραγμάτωση τους που έκαμε ο Χρήστος Τσουτσούβης. Δικαιώματα του.

Όμως, κανείς δεν θα του αμφισβήτησε τη σταθερότητα και τη συνέπεια που έδειξε· με όλες τις επιπτώσεις που είχαν αυτές στη συνολική ζωή του. Αυτό είναι ένα από τα ουσιαστικά στοιχεία που πρέπει να εκτιμηθεί στην αξία του.

Κι αξίζει περισσότερο, όταν οι επιλογές αυτές είχαν φέρει σε αντίθεση με φίλους, συντρόφους, συναγωνιστές του στο αντιδικτατορικό σγύνων. «Όταν τον οδήγησαν να δρα σχέδιον στη μοναδιά. Σ' ένα κλίμα γενικής αδιαφορίας, ασυνέπειας, προσαρμογής. Ακόμα κι εχθρικό.

Όταν το μεγάλο μέρος της «επαναστατικής Αριστεράς» έτρεχε για να γίνει σύμβουλος των υπουργών και Υπηρεσιών. «Όταν σγωνίζοταν να επιτρέψει στο πολιτικό παχύλι με τους όρους που ήθελε η κυριάρχη ιδεολογία των πραγμάτων.

Δεν θα μηνήσουμε τον Τσουτσούβη — Ανθρωπο. Δεν χρειάζεται. Δεν θα επούμε ότι ήταν ωραίος σαν «Άγγελος με δυνά τερόνες ανοιχτές το ποιητή». Οι έκρυψε μέσα το θησαυρόνυ πόσιοθήματα. Αυτά είναι κοινά εγκώμια που λέγονται, κυρίως, κατά σύμβαση. Είναι έννοιες, απλές λέξεις που λένε πολλά.

Η συνολική μνήμη, η συνολική εικόνα του που μπορούμε να έχουμε δεν πρέπει να προβάλεται σαν θέαμα, όπου ούτε τέχνης και τεχνικής. Δεν μας επτέρευε να τον κάνουμε ήρωα. Ήρωες δεν υπάρχουν. Κατασκευάζονται. Όχι, όμως, κι από μας.

Η πική στον Τσουτσούβη δεν είναι θέμα αφίσας, επιγραφής στους τοίχους. Δεν είναι σύνθημα.

Αν τον τιμάς υποχρεώνεσαι να σκύψεις στα προβλήματα του κινήματος σ' αυτή τη συγκεκριμένη περίοδο που ζεις και να δωθείς ανωτερόβουλα, σταθερά, με συνέπεια και μυαλό στην υλοποίηση, στον σγώνα υλοποίησης των επιλογών σου.

Μόνο έτσι τιμάται τη μνήμη του.

(Το κείμενο του Γ. Γαλανόπουλου).

Μ' αυτό το σύνθημα τέλειωσε το πολιτικό μνημόνιο που οργανώθηκε στις 19 Μάη στο «αίθριο» του Πολυτεχνείου και δύποι βρέθηκαν διακόπτα περίπου ώτα, για τα 3 χρόνια από το θάνατό του. Την εκδήλωση οργάνωσαν οι «φίλοι του χρήστου Τσουτσούβη» που κόλλησαν και σχετική αφίσα, η οποία δημιούργησε με την εμφάνισή της ανησυχία στην Ασφάλεια, και κινητοποίησε δεκάδες ασφαλίτες για να δουν ποιοί τις κολλούσαν. Στην εκδήλωση διαβάστηκε ένα κείμενο του Γιάννη Γαλανόπουλου (δημοσιεύεται εδώ) και δύο ακόμα κείμενα όπου τον τίνοτηκαν τα εξής.

ΕΚΕΙΝΟ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΤΕ ΠΟΤΕ ΝΑ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΕΤΕ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ. ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΒΑΘΕΙΕΣ. ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΣΩΡΙΑΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΜΑ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΒΙΑΙΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ ΤΙΣ ΒΛΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΤΡΙΒΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΟΛΟΓΥΡΑ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΑΒΕΤΕ.

E. APNY-1894

«Δεν ήταν ότι είχα τόσο κοντά μου ένα πολύ καλό φίλο. Κρίμα που δεν τον γνωρίζω. Τώρα ξέρω ότι δεν είμαι μόνοι με αυτά τα λόγια ένα νεαρό άτομο απευθύνηκε με γράμμα στους γονείς του Χρήστου πριν 3 χρόνια και έστη ήταν. Όσοι έτοιχε να τον γνωρίσουν έφεραν ότι είχαν να κάνουν με έναν καλό φίλο, με έναν καλό σύντροφο.

Έναν άνθρωπο που ζυγώθηκε από νωρίς μέσα στην καθημερινότητα. Που η στάση του η κατανόηση του τι συμβαίνει γύρω του δεν στηρίχτηκε στο κλέψιμο κάποιων ιδεών από τα βιβλία, αλλά βασικά από την εμπειρία του μέσα από την καθημερινή δραστηριότητα.

Έλησε μικρό πατέρη την αθλιότητα του χωριού και με τη μέρισμα της ποικιλίας μεταξύ των κάθε διαφορετικά σκεπτόμενο και τον έμπυρο — μεσάζοντας (με τη βοήθεια του δικαστή και τού κλητήρα) να κλέβει τον ιδρώτα του γεωγού. Έννιας πώς οι γερμανοτοσιλάδες (που σκοτώσαν στην κατοχή και τον αδερφό του πατέρα του) έλυναν και έδεναν. Βίωσε το δάσκαλο και τον καθηγητή, που θέλαν με το ζήρια να τον πείσουν «... πώς πνίγεις τους κίτρινους στο σίμα για να μάθουν τη θα πει ελευθερία...» και κάτω από τη σκιά της ΕΣΑ και μέσα στο πατριωτισμό των χουντικών έπρεπε να δύσει πλέον την απάντηση στο ερώτημα του: Πώς θα ζήσω χωρίς να μού κλεψύνων τον αδέρφο του πατέρα του; Στην εργαστάση και στη γαστριά της Γερμανίας και της Σουηδίας κατέβασε και βίωσε πώς η στέρηση της λευτερίας και η καταπίση δεν είναι χαρακτηριστικό παρά πώς μεταπάντητης οικονομικά και καθυστερημένης οργανωτικά χώρας, αλλά πώς είναι ΤΑ χαρακτηριστικά της «οργανωμένης κοινωνίας» του κράτους.

Κάπως έταν σημήσαμε σ' εκείνα τα χρόνια με αιχμή τον αντιδικτατορικό σγύνων. Και μέσα από τη σύνθλιψη των εκοιλαππομένων ηγετών και αντιπατακών και την αγωνιώδη προσπάθεια επικράτησης των γηγενών πατριωτών ή των συνεπών εργαστοπατέρων προσπάθησε να προσδιορίσει τον εαυτό του και να καθορίσει τον αγώνα του. Με την αντικατάσταση του χουντικού στην εξάσκηση της πολιτικής

«Μαζεύμαστε εδώ σήμερα για να πηγάσουμε τη μνήμη του αγωνιστή Χρήστου Τσουτσούβη».

Είναι φυσικά φανέρω πως αυτή μας η πρωτοβουλία δεν έχει τίποτα κοινό με τις νυσταλέες και ρουπινιάρικες «τελετές» όσων δεν έχουν να παρουσιάσουν παρά χαμένους χθεσινούς αγώνες και προδομένες επαναστάσες..»

Ο Χρήστος Τσουτσούβης άλλωστε δεν προσφέρεται για κάπι τέτοιο.

Και δεν είναι βέβαιο ο σχετικά πρόσφατος θάνατός του που δεν συνηγορεί σε κάπι τέτοιο, αλλά, κυρίως, αυτή η ίδια η δυναμική και η ποιότητα της στρατευσής του στον αγώνα των αδυνάτων αυτής της κοινωνίας.

Μνήμη λοιπόν του Χρήστου Τσουτσούβη σημαίνει ΡΗΤΗ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΗ επιβεβαίωση του γεγονότος ότι κάθε προσπάθεια «κοινωνικής ειρήνευσης» — σ' αυτή την κοινωνία — είναι εκ των

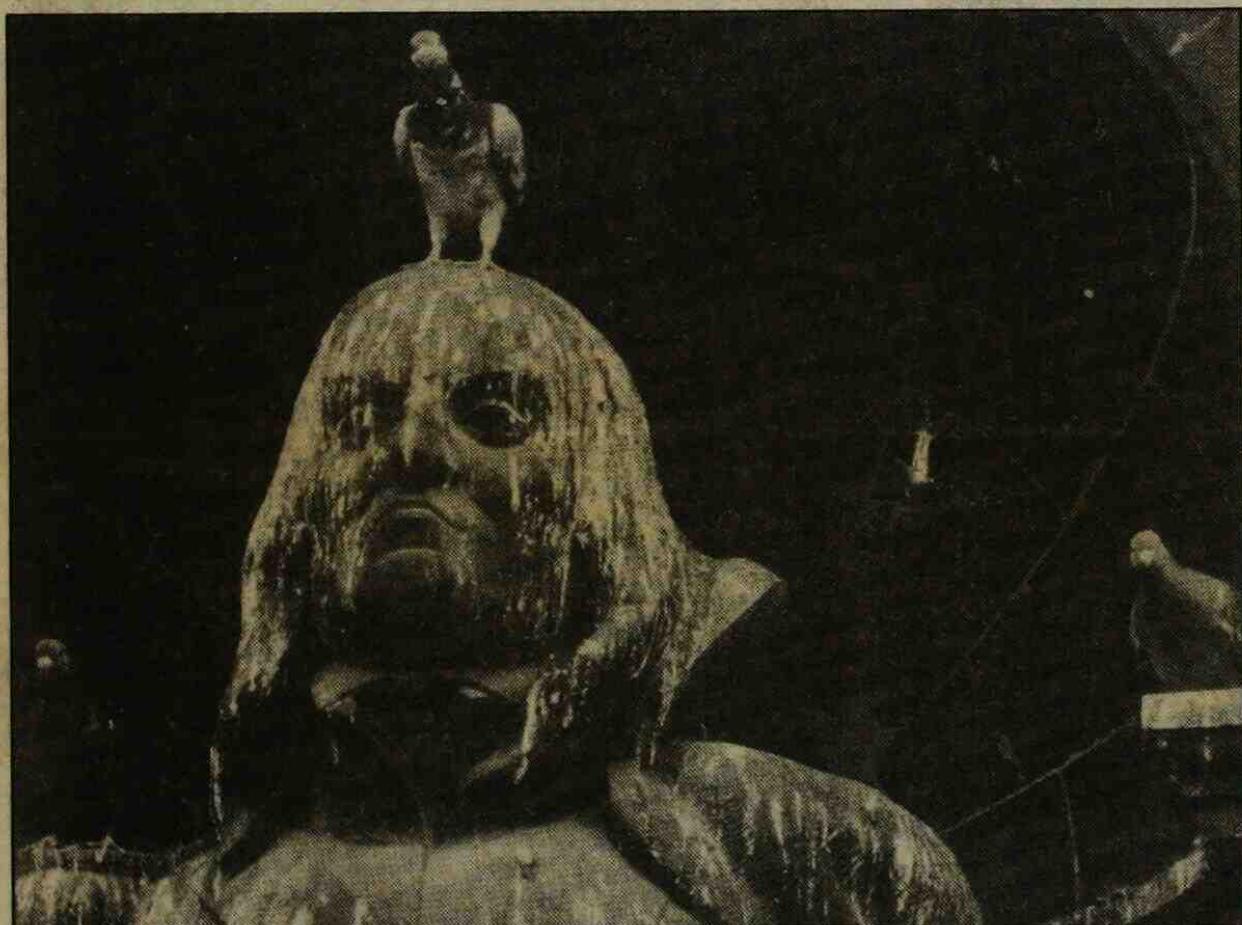
προτέρων καταδικασμένη...

... Και δεν ανήκει φυσικά σε μας ο στενόκαρδος ρόλος των «ανυποκινούμενων απολογισμάτων της ζωής και της δράσης του Χρήστου. Σ' άλλα χωράφια έσπερε εκείνος...

Στα χωράφια της ριζικής ανατροπής αυτού του κοινωνικο-πολιτικού συστήματος που σήμερα παρακολουθήσει της ζωντανές διαδικασίες της ζωής έχει

ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΦΟΙΜΟΙΩΘΕΙ ΖΩΝΤΑΝΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΦΟΙΜΟΙΩΘΕΙ ΝΕΚΡΟ · Η ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ» ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (ΚΑΛΤΕΖΑΣ – ΤΣΟΥΤΣΟΥΒΗΣ – ΠΡΕΚΑΣ), ΑΠ' ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ, «ΕΝ ΕΥΘΕΤΩ ΧΡΟΝΩ» (ΟΔΟΣ ΚΟΥΜΗΣ- ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ):

**Η ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΜΙΑΣ ΤΕΤΟΙΑΣ
ΣΚΥΛΕΥΣΗΣ ΕΠΙΦΟΡΤΙΖΕΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΜΕ ΤΗΝ «ΕΠ' ΑΟΡΙΣΤΩ
ΧΡΟΝΩ» ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ**

από σελ. 5

και στην Ελλάδα. Γι αυτό απαιτείται μονιμότητα και διάρκεια στην οριθέτηση από την πρέζα και την ιδεολογία της αλλά και από τις Ιθάκες και την ιδεολογία τους που στηρίζει τον κοινωνικό εκφραστισμό. Η στάση μας είναι θετική, είναι πρόταση για γνήσια επικοινωνία ανθρώπων και για το τέλος των διαχωρισμών και της εξατομίκευσης. Παράλληλα με γρηγορίδα και ευελιξία ανατρέπουμε τις προπαρασκευαστικές ενέργειες του Κράτους για νομιμοποίηση της καταστολής.

Μια απλή αναφορά στην Διεθνή σκηνή θα μας κάνει να αντιληφθούμε τις πολλές διαστάσεις της Καταστατικής στρατηγικής της Ηρωΐνης. 1) Η ΣΠΑ πρωθει την λογική της αυτοχρηματοδότησης των Κόντρας από την πώληση κοκαΐνης στο Μαϊάμι κατά τα πρότυπα των αντικομμουνιστών φυλάρχων και των στρατών της ηρωίνης στο τρίγωνο Βιρμανία - Ταϊλάνδη - Λάος.

2) Το οργανωμένο έγκλημα σε μια σχέση συνδιαλλαγής και ανταλλαγής με τους μηχανισμούς καταστολής, αναλαμβάνει να κρατά σε φυτοποιημένη κατάσταση το εκρηκτικό δυναμικό των πολυτιθιμών γκέττο των σύγχρονων μεγαλουπόλεων κατακερματίζοντας το εν δυνάμει ιστορικό υποκείμενο του κοινωνικού προλεταριάτου. Μέσα σε κυκεώνα εμπορευματικών σχέσεων πορνείας, κλοπών, πρέζας, νταβατζηλικιού, στοιχημάτων, κ.λ.π. Η κοινωνία των στεγανών είναι ήδη γεγονός.

Τι κάνουν οι άνθρωποι; Δεν αντιδρά κανένας; Η ιστορία των «νεαρών ντίλιγκερ» μιλάει εύγλωττα.

Αυτή η συμμορία νεαρών απασχόλησαν έντονα την «κοινή γνώμη» στην ΗΠΑ, τα ανώτατα κλιμάκια των μηχανισμών καταστολής, ακόμα και τα ομοσπονδιακά όρ-

γανα FBI-CIA. Πολλά από τα μέλη αυτής της συμμορίας έχουν δολοφονηθεί και πολλά άλλα έχουν περάσει εντελώς στην παρανομία. Γιατί όλα αυτά; Τι το ιδιαίτερο έχει μια συμμορία; Η Αμερική είναι γεράτη από αυτές.

Πώς αυτοί οι νεαροί-ές έφτασαν να γίνουν κινούμενοι στόχοι των επαγγελματών δολοφόνων που δουλεύουν με «συμβόλαια» που τους αναθέτουν οι μυστικές υπηρεσίες και το οργανωμένο έγκλημα;

Η απάντηση είναι ότι υπέπεσαν σε σοβαρά αμαρτήματα ενάντια στην Ιερά συμμαχία του εγκληματικού κεφαλαίου και του Κράτους:

Αμάρτημα 1ον: Το όνομα «νεαροί Ντίλιγκερ» αρκεί σαν κόκκινο πανί για τον FBI, μια και ο κοινωνικός ληστής τραπεζών Ντίλιγκερ είχε ξεφύλισε τους μηχανισμούς καταστολής την εποχή του Μεσοπολέμου, μη χάνοντας ευκαρία να τονίζει το μίσος του για τους πλουσίους και την ιστορική παράδοση των κοινωνικών ληστών της Αμερικής.

Αμάρτημα 2ον: Οι «νεαροί Ντίλιγκερ» ήταν φυλετικά μικτή συμμορία, έχοντας ξεπεράσει έναν συμαντικότατο παράγοντα κατακερματισμού της συνείδησης που λειτουργεί έντονα στις Η.Π.Α.

Αμάρτημα 3ον: Όντας η ποικιλή συμμορία της Ουάσιγκτον, αρνήθηκαν την συνεργασία, την χειραγώγηση, την ανάληψη κοινοτικών ευθυνών και αρμοδιοτήτων, που πούλησαν δίνει η αστυνομία ώστε να ικανοποιεί τις αποβλακωμένες συμμορίες με μια αίσθηση κύρους και σημαντικότητας, ενώ παράλληλα πετυχαίνει τον στόχο της, αφομοίωση και βοήθεια στην αστυνόμευση.

Αμάρτημα 4ον: Όταν το πρεζοκύλωμα σε συνεργασία με την αστυνομία άπλωσε δίχτυα στην περιοχή για να διαβρώσει και να αποχωνώσει την επικίνδυνα κοινωνικές αντιστάσεις, οι «νεαροί Ντίλιγκερ» απάντησαν ξυλοφορτώντας εμπόρους και έφτασαν, έπειτα από κλιμάκωση, στην εκτέλεση κάποιων από αυτούς.

Αμάρτημα 5ον: Μέσα τους οι «Ντίλιγκερ» είχαν εγκαθιδρύσει, όπως τόνισαν οι ίδιοι σε δημοσιογράφους του

«Πώσα απ' τα τείχη.

Μέσα στο όχυρο πόλεως πολιορκημένης.

Στα σπίτια, οι οικοδέσποινες και οι υπηρέτριες, μετά την περισυλλογή, τροφοδοτούσαν με μεγάλη φειδώ τις φωτές με τα έσχα των αποθηκών, προσθέτοντας εις αυτά, παλατά ράφια, κουπά, διάφορα σκουπίδια, ακόμη και πλαίσια ΖΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ. Τα εβδοματικά, οι αγορές, τα αρτοπολεία, ήσαν κατάλιπτα και αντικατεστάθησαν από ολίγα κρατικά πρατήρια, που τα φρουρούσαν αποστάση με πολυβόλα. Τα ελάχιστα τρόφιμα εχοργούντο στον πεινασμένο πληθυσμό δια δελτίων και σε πολύ μικρές ποσότητες. Πλήν ολίγων στρατιωτικών αυτοκινήτων και ακόμη ολιγωτέρων τροχοιδρόμων, δεν κυκλοφορούσαν στους δρόμους, παρό ελάχιστα λεωφορεία, ολίγοι πεζοί ισχνοί και ένας ποδηλάτης. Ο όντων πατόπιος αυτός ήταν μεσήλι και φορούσε ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΠΟΛΙΤΟΥ. Τελείως δημιούστος προ της πολιορκίας, κατέστη πασίγνωστος, αφού συνεπληρώθηκε ο πρώτος μην. Καίτοι η δύση του εφοβίζει τους κατοίκους, καίτοι δεν έγινε ούτε πρός σπιγμήν καν δημοφίλης, κατόρθωσε, εν τούτοις, να γίνει ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ, όχι μόνο στα μάτια του λαού, μα και στην ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ, και δύοι των θεωρούσαν, τρόπον τινά, ως εμψυχτή της ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗΣ ΑΜΥΝΑΣ.

Καθισμένος στην σέλα του, περιήρχετο την πόλιν, ποδηλατών υγκηθμέρων, με απαράμιλλη φυγαριά, και κατά τις σφράζεται στην πολιορκίας, κατέστη πασίγνωστος, αφού συνεπληρώθηκε ο πρώτος μην. Καίτοι η δύση του εφοβίζει τους κατοίκους, καίτοι δεν έγινε ούτε πρός σπιγμήν καν δημοφίλης, κατόρθωσε, εν τούτοις, να γίνεται τα πάντα ειδούσια με απόλυτη άνετη σε όλες τις συνοικίες (όπως διεισδύει το χέρι ενός βιαστικού ανθρώπου που θέλει να πληρώσει, ή το χέρι επιπήδειου λωπούδιου), επρόμεστος τους κατοίκους.

Ωστόσο εμφυσούσε συνάρμενα νέας δυνάμεις στις φυχές των, και πίστη στον καθένα, για την αγαθή έκβαση του πολέμου. «Όχι με λόγια, μα έτσι, με το δέντρο και στάραρο ύφος του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδηλάτες διεκόπει, κατέστη πολύ διασημός ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδηλάτες διεκόπει, κατέστη πολύ διασημός ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδηλάτες διεκόπει, κατέστη πολύ διασημός ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδηλάτες διεκόπει, κατέστη πολύ διασημός ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδηλάτες διεκόπει, κατέστη πολύ διασημός ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδηλάτες διεκόπει, κατέστη πολύ διασημός ο ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ του, με την οθενάρα σωπή του, κατά τις απειράθιμες διελεύσεις του. Καιμάια επίδειξη εύκολης δεξιοτεχνίας, κανένα ΤΣΑΛΙΜΙ ΑΚΡΟΑΤΟΥ, δεν συντελούσε στην δημιουργία της βαθείας εντυπώσεως που ενεποιεί στους κατοίκους, κάθε φορά που τους αντικρύζει. Κάποτε, κατά τις πρώτες ημέρες της εμφανίσεως του, τότε που ήταν οι ποδ

Ανεργία: Η «ΤΕΛΙΚΗ ΛΥΣΗ» της ΘΑΤΣΕΡ

Yπάρχουν δύο υποτίθεμενα συνεξάρπτα νομοσχέδια που πλανώνται στους κυβερνητικούς κόκλους της Αγγλίας: και τα δυο, για δύος δεν βλέπονται από το καθένα, μπορούν να θεωρηθούν φανισμένα αθίνες μεταρρυθμίσεις. Οι δύο ειδικούντων από αυτά αντιπροσωπεύουν μια εξέλιξη σ' όλες τις προηγούμενες μορφές καταστολής αλλά διατηρώντας ακόμη ένα πολύτιμο προσωπέλευση.

Το «εργασία για όλους» είναι το ένα και για την ηλεκτρονική παρακλασίθηση των επί λόγω τημής προσωρινά ελεύθερων ή μια αστυνομική επιτήρηση ή ακόμη και τις προφυλακισμένων είναι το άλλο. Και τα δύο δύο μόνο φαίνεται να γοητεύουν τους φίλεινερους αλλά είναι ολοκληρωτικός φίλελθερισμός με κοινοβουλευτικά διακοσμητικά στολίδια και συνταγματική συνάντεση.

Δεν είναι «ευλογοφανές» ότι αυτοί που αποφεύγουν την δουλειά θα πρέπει να κάνουν κάτι για να κερδίσουν τα προς το ζειν έστοι και σα ακόμη πρόκειται να σκάψουν και ν' ανοίγουν τρόπες, και μετά να τις ξαναγείζουν; Σήγουρα αυτοί δεν περιμένουν κάτι για τη τίποτε;

Οι ηλεκτρονικές παρακλασίθησεις εξάλλου έγιναν γνωστές κατά την διάρκεια των επαφών του Black Cross στην Φλόριντα όπου και πρωτεμφανίστηκαν. Τώρα μια εξεστασική επιτροπή της Βουλής των Κοινοτάτων συνιστά την χρησιμοποίησή τους στην Αγγλία «για να μειωθεί ο πληθυσμός των φυλακών» επιτρέποντας στους φυλακισμένους να μένουν σπίτι τους αλλά να παρακλασίθηκαν από ηλεκτρονικές συσκευές. Οι φυλακές γεμίζουν ολόενα και πιο ασφυκτικά γιατί δύο και περισσότερος κόσμος ποινικοποιείται — ένα αποτέλεσμα που φαίνεται καλύτερα στις φασιστικές χώρες, όπου όταν οι φυλακές γέμισαν χρησιμοποιήθηκαν στρατόπεδα συγκεντρώσεων. Η κράτηση στο σπίτι γίνεται λιγότερο για την πρόληψη του εγκλήματος και περισσότερο για να συμπεριλάβει δύο και πιο πολύ κόσμο σε μια ελεγχόμενη κατάσταση.

Η πρόταση αυτή πρέπει να ειδωθεί στο γενικό πλαίσιο του Νόμου για την Δημόσια Τάξη, που είναι το πρώτο στάδιο ενός δρομολογηθέντος σχεδίου που φέρνει δύο την κοινωνία σε μια κατάσταση ελεγχόμενης υποταγής. Λαϊκές συγκεντρώσεις θα οδηγούν σε μαζικές συλλήψεις από μαζί, μεταξύ των οποίων ελάχιστα πιθανόν να έχουν διατρέξει κάπιτο από δύο, τι κανονικά ονομάζεται «εγκληματική» πράξη κι από τα οποία κανένα δεν προσποιείται ότι η φυλακή μπορεί να έχει την οποιαδήποτε αναμορφωτική επίδραση.

Με τις σε μεγάλη κλίμακα προφυλακίσεις διαδηλωτών, τα κινήματά τους — και έμεσα και οι σύντροφοί τους — θα παρακλασίθηκαν ηλεκτρονικά. Με ένα προσωπικό σήμα (π.χ. τον αριθμό Εθνικής Ασφαλίστης) και προστίθεμενα όλα τα στοιχεία σ' ένα κεντρικό φάκελλο, η εξουσία της κυβέρνησης αυξάνει τεράστια, ειδικά στην σκεψή της περιοχής πριν θα ήταν αδιανητό να θεωρηθεί η δράση των αγγλικών εργατικών αυματείων σαν παράνομη.

Οι ηλεκτρονικές παρακλασίθησεις στο σπίτι δεν μειώνουν τον πληθυσμό των φυλακών αλλά τους δίνει την δυνατότητα να επεκταθούν στην θεωρία που την προβλέπει ο προβολέας της πληθυσμού. Είναι φανερό ότι εκείνοι που έχουν κατέταση την ηλεκτρονική παρακλασίθηση δύο έχουν καταδίκεις που εκκρεμούν ή όσων βρίσκονται στο τέλος μιας ποινής, σκέψονται επίσης και την ποινικοποίηση της κατό πρόθετη ανεργίας — που κάλιστα θα μπορεί να σημαίνει το σκλάβωμα ακριβώς σε εργασίες χωρίς κανένα μέλλον, προσφέροντας υπηρεσίες φθινόπερα από όλους των εργαζόμενους ή κάνοντας δουλειές που κανένας άλλος δεν θα αναλαμβάνει.

Με τις διαμαρτυρίες, τις δηλώσεις των συματείων, την ανεργία, δύλα συνδεμένα με την ποινικοποίηση και την τημωρία της ηλεκτρονικής παρακλασίθησης, το Κράτος θα αποκήσει εξουσία ισοδύναμη μιας τυραννίας αλλά θα διατηρεί ένα πολύτιμο προσωπέλευση χωρίς τις αλυσίδες, τις μπάλες και την σφραγίδα του δύολου στους υπηρεσίους του. «Δεν στέλνουμε τους ανθρώπους αυτούς σε στρατόπεδα συγκεντρώσεων, απλά και μόνο σιγουρεύουμε έτοις ότι δεν θα κάνουν καμιά αταξίαν θα λένε οι δικτάτορες του κοινοβουλίου.

απομονώνονται σιγά-σιγά, δέχονται την κατάστασή τους ή ψάχνουν κάποιον για βοήθεια.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Επίσημα η ανεργία στη Βρετανία ανέρχεται σε 3 εκατομμύρια περίπου παρόλο που ο αριθμός αυτός είναι παραπομένος και ο πραγματικός αριθμός είναι πιθανόν πλησιέστερο στα 4 εκατομμύρια. Αν όμως προσθέσει κανείς και τους περιστατικά εργαζόμενους και αυτούς που εργάζονται στο σπίτι τότε το νούμερο αυτό αυξάνεται στα 5 εκατ. περίπου.

Πρός το παρόν υπάρχει τάση σήμερα να μειωθεί ο αριθμός της επιστημονικής ανεργίας αναγκάζοντας νέα όπομα να πάρουν μέρος σε εκπαιδευτικά προγράμματα (στο μέλλον αυτά θα γίνουν υποχρεωτικά, σύμφωνα λέει με το νέο μανύφεστο των Τόρυδων) που δεν παρέχουν καμιά εγγύηση στην ενός πραγματικό επαγγέλματος. Άλλα και η κατάσταση αυτή επίσης αλλάζει. Ο περισσότερος κόσμος που εξαρτάται στα προγράμματα αυτά πρόκειται να αντιμετωπίσει την επέκτασή τους, με το σκεπτικό ότι το να εργάζεται κάποιος χωρίς πραγματική αμοιβή γρήγορα γίνεται αποδεκτό κατόπιν κάποιας κύριας μεταξύ των νέων. Επιπλέον τα προγράμματα αυτά έχουν επεκταθεί ώστε να συμπεριλάβουν και ενήλικες που άρχισαν να συνθίζουν και αυτοί στις χαμηλές αμοιβές εργασίες στα δρίσια μισθωτής δουλειάς. Το κακό είναι ότι αυτό είναι μόνο η αρχή του προγράμματος.

Ο σκοπός της κυβέρνησης είναι ν' αναπτύξει το πρόγραμμα περαπέρα και να καθιερώσει το εκπαιδευτικό προγράμματα με το σκεπτικό «ενα δουλεύεις για το επίδομα ανεργίας». Η κυβέρνηση σκοπεύει να φροντίσει γι' αυτό ώστε τα επόμενα 5 χρόνια, λέει, όποιος είναι ανεργός ή να τοποθετείται σ' ένα τέτοιο πρόγραμμα (με καθιερωμένες χαμηλές αμοιβές) ή να το βρίσκεται δουλειά για να πάρει το επίδομα ανεργίας ή όλες παροχές κοινωνικής πρόνοιας. Το τελικό αποτέλεσμα θα είναι να εξαλειφθεί η επίσημη ανεργία στην ολότητά της. Η κυβέρνηση θα είναι σε θέση τότε να ισχυρίζεται ότι ο καθένας εργάζεται κατά τον άλφα ή βήτα τρόπο και ότι έτσι δύο αυτοί βοηθούν την εθνική οικονομία να προσαρμοσθεί στην ριζική αλλαγή που επιχειρεί για την δημιουργία «πραγματικών θέσεων εργασίας».

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Όπως το είδος της εργασίας που αναγκάζονται να κάνουν δύο στα εκπαιδευτικά προγράμματα δεν είναι ποραγματική εργασία από το ίδιο θα συμβαίνει και με το είδος της εργασίας που αναμένεται να κάνουν κάποιον από το πρόγραμμα «εργασία για όλους». Και οι ενδείξεις είναι ότι αυτό θα εμφανισθεί μάλλον αρχικά σαν συμπληρωματικό των διαφόρων εκπαιδευτικών προγραμμάτων παρά συνικά από μόνο του. Είναι επίσης πιθανόν ότι αν χάσουν τις εκλογές οι Τόρυδες τότε τα όλα πολιτικά κόμματα που θα είναι στην εξουσία θα επαναφέρουν το νομοσχέδιο αυτό αλλά με διαφορετικό όνομα και με την συνεργασία των εργατικών σωματείων.

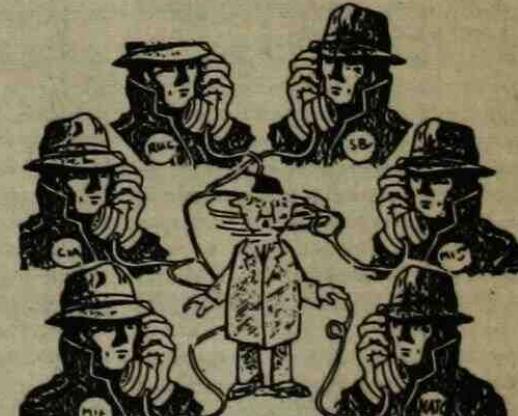
Αλλά για πόσο χρονικό διάστημα αυτά τα μη πραγματικά επαγγέλματα (σαν υποασπόδηλη) θα παραμένουν μη πραγματικά; Τελικά η οικονομία θα προσαρμοσθεί στην κατάσταση αυτή.

Ο μακροπρόθεσμος στόχος λοιπού δεν είναι η καθιέρωση απλά χαμηλών αμοιβών για την εργασία αλλά η θεωρηθέτηση και αποδοχή, μέσω των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, εργασίες τύπου δουλειάς σαν κανόπεια σε μια αναπτυσσόμενη κατώτερη τάξη.

Με όλα λόγια, δι, τι σήμερα θεωρείται ότι είναι μη πραγματική εργασία θα γίνει στο μέλλον ένα σημαντικό μέρος του κύριου ρεύματος της οικονομίας.

Η ειρωνεία βέβαια βρίσκεται στο ότι το «δουλειά για όλους» που ήταν κάποτε σύλλογον των κρατικούς σταθμών θα γίνει πραγματικότητα σαν πολιτική της δεξιάς.

Αυτή η νέα οικονομία, κάτω τουλάχιστον από την κυβέρνηση των Τόρυδων, θα δημιουργήσει νέα στρώματα φτώχειας και μια φιλοσοφία που θα φέρει ως την κατάργηση της πολιτικής στέγασης και της υπηρεσίας δημόσιας υγείας και θα υιοθετήσει αυστηρές ποινές για απεργιακή δράση.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

Εξετάζοντας τις δύο πολιτικές της κυβέρνησης φαίνεται ότι αυτές θα αυξήσουν τους τρόπους με τους οποίους είτε θα φυλακίζονται κάποια δύο μέτρα που πραγματικά θα καθειερώσουν αμοιβές εργασίας στα δρίσια μισθωτής δουλειάς σαν μέρος του νέου προγράμματος που ξετυλίγεται του επονομαζόμενου «Εργασία για όλους».

Η σύγκριση μεταξύ των δύο πολιτικών πρέπει τώρα να αναχθεί σ' ένα παραπέρα στάδιο καθώς με τις αισιόνεμες κυβερνητικές αγγελίες είναι φανέρωμα στην οικονομία στο σύνολό της κατευθύνεται προς

Ίδρυση Δ.Ν.Τ.

Kατά το τέλος του 2ου παγκόσμιου πολέμου το αμερικανικό κεφάλαιο είχε πια υποκαταστήσει το σημιλικό στο ρόλο του, ως η μεγαλύτερη οικονομική δύναμη στο κόσμο. Με την ανάμειξη των ΗΠΑ στον πόλεμο το αμερικανικό κεφάλαιο κατέφερε ν' αυξήσει την παραγωγικότητά του σε σχέση με το ευρωπαϊκό μέσω μιας τεράστιας παραγωγής εξοπλισμών. Η εργατική τάξη των ΗΠΑ όπως και η ευρωπαϊκή και η γιατωνέζικη οφαγάδανταν στα πεδία των μαχών ενώ στα εργοστάσια εντατικοποίησε τη εργασία και επιμηκύνθηκε η εργάσιμη μέρα. Για να σιγουρευτεί η θέση του αμερικανικού κεφαλαίου ως πρώτη δύναμη, έπειτα η καπιταλιστική παγκόσμια αγορά να προσαρμοστεί στις νέες απαιτήσεις της αυξανόμενης διεθνοποίησης του κεφαλαίου.

'Έπειτα δηλ., να κατοχυρωθεί η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων και κεφαλαίου. Οι εμπειρίες του κρατικού παρεμβατισμού, οι κυμανδρέες τιμών συναλλαγμάτων και η αδυναμία μετατροπής τους ήταν ακόμα υπότες στους κύριους των καπιταλιστών. Έτσι το αμερικανικό κεφάλαιο καταπάστηκε με την τοποθέτηση των ακρογωνίσιων λίθων μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής τάξης.

'Έτσι στο Bretton-Woods (ΗΠΑ) το 1944, συναντήθηκαν εκπρόσωποι από 44 χώρες (ΗΠΑ, Μ. Βρετανία, Γαλλία, Σοβ. Ένωση, Τσεχοσλοβακία, Ιταλία και τις περισσότερες λατινοαμερικανικές χώρες). Εδώ σε συντομότατο χρονικό διάστημα κατοχυρώθηκε μια νέα τάξη παγκόσμιου εμπορίου και συναλλαγμάτων, κατάλληλη για την επεκτατική τάξη του κεφαλαίου (ιδίως των ΗΠΑ). Δηλ., υιοθετήθηκε «σύστημα σταθερών και προσαρμόσιμων συναλλαγματικών ισοτιμιών» και συγκεκριμένα αποφασίστηκε ότι οι τιμές των συναλλαγμάτων θα καθορίζονται επίσημα και θα διατηρούνται περίπου σταθερές. Παράλληλα το δολάριο των ΗΠΑ έγινε παγκόσμια νομισματική αξία του καπιταλιστικού κόσμου. Επειδή τα 3/4 των αποθεμάτων χρωστού βρίσκονταν σ' αμερικανικά χέρια, αυτόν τον καιρό, οι ΗΠΑ στούρεψαν την αντιστοιχία του δολαρίου με χρυσό σε 35 δολ. την συγγάρι και ανέλαβαν την υποχρέωση ν' αλλάξουν με χρυσό δύλια τα δολάρια που θα τους πρόσφεραν ένες κυβερνήσεις. Έτσι το δολάριο απόχθησε σταθερή απόλυτα τιμή πράγμα απόλυτα αναγκαίο για σταθερή αντιστοιχία με τ' αλλά νομίσματα στο διεθνές εμπόριο.

Η μετατρεψιμότητα και η σταθερότητα όμως που κατοχυρώθηκαν ήταν, ήταν μόνο μια προμήθεση για την εγγύηση της ελεύθερης διαώνισης εμπορευμάτων - κεφαλαίου. Γιατί όπως είναι γνωστό σε περίπτωση εμφάνισης ελλειμάτων στο ισοζυγίο πληρωμών ενός κράτους το πρώτο πράγμα που γίνεται είναι η λήψη προστατευτικών μέτρων για την μείωσή τους. Αλλά η διατήρηση του ελεύθερου εμπορίου ήταν απαραίτητη για να μπορέσει να επιβιλθεί η μεγαλύτερη παραγωγικότητα του αμερικανικού κεφαλαίου από τον ενδιμεταραλιστικό ανταγωνισμό στην διεθνή αγορά. Έτσι δημιουργήθηκαν 3 διεθνείς οργανισμοί που σκοπό τους είχαν την διατήρηση της λειτουργικότητας της καπιταλιστικής παγκόσμιας αγοράς.

Η συμφωνία GATT (General Agreement of Tariffs and Trade) είχε σαν σκοπό την κατάργηση των τελωνειακών και εμπορικών φραγμών. Οι δροι της όμως παραβιάζονταν συνεχώς και αποτελούσαν σημεία τριβής μεταξύ «καναπτυγμένων» και «καναπτυσσόμενων» χωρών καθώς και μεταξύ των «καναπτυγμένων» χωρών.

Το Δ.Ν.Τ. (Διεθνές νομισματικό ταμείο) — IMF ίδρυθηκε με στόχο να εμποδίσει την επανάληψη των οικονομικών προβλημάτων του '30 και να εξασφαλίσει συνθήκες σταθερότητας στις διεθνείς πληρωμές. Για λίγο ο τρόπος λειτουργίας του έγινε αντικείμενο αντιπαράθεσης. Ο 'Άγγλος οικονομολόγος Keynes πρότεινε ένα σχέδιο το οποίο απορρίφθηκε από τους αμερικανούς διαπραγματεύτες, που τελικά κατέφεραν να περάσουν το σχέδιο White που προέβλεπε ότι για να μην καταφέγγουν οι χώρες μ' ελλείματα ισοζυγίου πληρωμών στον κρατικό παρεμβατισμό θα παίρνουν δάνεια για την κάλυψη των ελλειμάτων, αλλά ο διεθνής οργανισμός που θα δώσει θα διαθέτει τόσο την δύναμη όσο και τα δρώγα για να επιβάλλει σκοληπτώτας όρους στην υπόχρεο χώρα δηλ. να αναμιγνύεται και να καθορίζει την οικονομική της πολιτική.

Η διεθνής τράπεζα για την ανασυγκρότηση και ανάπτυξη (IBRD) είχε σαν σκοπό της η προστήρηση της ανασυγκρότησης και ανάπτυξης των κρατών-μελών με την παροχή επενδύσεων κεφαλαίου με παραγωγικό αποτέλεσμα. Το οποίο σημαίνει όμως ότι η διεθνής τράπεζα υποστηρίζει μόνο προγράμματα που αποσκοπούν στην αδιοποίηση του κεφαλαίου καθώς και αυτά για την επέκταση των καπιταλιστικών συνθηκών παραγωγής. Στενά συνδεμένες με την διεθνή τράπεζα είναι η IFC (International Finance Corporation) και η IDA (International Development Agency). Σκοπός της τράπεζας, η αποδιάρθρωση των οικονομικών των χωρών της περιφέρειας και η ενωμένωση τους στην καπιταλιστική παγκόσμια αγορά.

Τα συνολικά αποτελέσματα του Bretton-Woods αντικατοπτρίζουν την ηγεμονία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Η καπιταλιστική παγκόσμια αγορά είχε πλέον διαριθμιστεί ιδιαίτερα ώστε να μεταρρύψει το προβλήμα στην παραγωγικότητα του αμερικανικού κεφαλαίου σε επιπλέον κέρδος. Η ανοιχτή παγκόσμια αγορά είχε διαμορφωθεί έτσι ώστε οι επικρατούσες εθνικές και πολυεθνικές εταιρίες να 'χοντρίσουν στην πρόσθιαση ανεμπόδιστα σ' όλες τις περιοχές και να εκμεταλλεύσουν ιδιαίτερα τα κατά τόπους πλεονεκτήματα στην παραγωγή. Ταυτόχρονα χώρες που κατά την διάρκεια της αποστολοποίησης έγιναν «κανεκάρτητες» κατά κύριο λόγο και θέλαν να συμμετάσχουν στο ΔΝΤ ή την Διεθνή τράπεζα αναγκάστηκαν να συμμετάσχουν και στους δύο οργανισμούς και έτσι ενωωμένωσαν στην καπιταλιστική παγκόσμια τάξη.

Η νέα τάξη στην παγκόσμια αγορά αναγνωρίσθηκε απ' όλα τα κράτη, ακόμα και την Σοβ. Ένωση χωρίς μεγάλη αντίσταση.

'Όλοι υποτάσσονται στην κυριαρχία των ΗΠΑ. Με την αρχή ψυχρού πολέμου, ενσωμάτωση της Δυτ. Ευρώπης στην καπιταλιστική παγκόσμια αγορά επιταχύνθηκε μέσω ενός προγράμματος αξίας δις Δολαρίων (μεταξύ άλλων σχέδιο Marshall). Ταυτόχρονα πάγωσαν όλα τα δάνεια του ΔΝΤ και της Διεθνούς Τράπεζης προς την Σοβ. Ένωση. Τότε η τελευταία δεν επικύρωσε τις συμφωνίες του Bretton-Woods και αποχώρησε από το ΔΝΤ και Διεθνή ακολουθούμενη απ' όλες τις ανατολικές χώρες. Παράλληλα τα εκτενώμενα αντιτηραλιστικά απελευθερωτικά κινήματα στην περιφέρεια στις δεκαετίες του 40-50 έθεσαν σε κίνυνο την ανεπόδιστη αξιοποίηση του κεφαλαίου και είχαν σα συνέπεια μια συνεπή πολιτική απέναντα στην Σοβ. Ένωση με την δημιουργία του NATO Αφέντς και αφετέρου ένα νέο τρόπο άσκησης επιρροής στις φτωχές χώρες που αποκοινοποίησαν κατά τις δεκαετίες 50-60 (δηλ., έγιναν τυπικά ανεξάρτητες αλλά οικονομικά ο ρόλος τους παρέμεινε αυτός της προσφοράς πρώτων υλών και φτηνού εργαστικού δυναμικού).

Η υποδούλωση των χωρών αυτών λειτουργούσε τώρα μέσω των διεθνών «καταμερισμού εργασίας» και τις υπάρχουσες σχέσεις ιδιοκτησίας.

Ο ρόλος του Δ.Ν.Τ. στις δεκαετίες 50-60

Στη δεκαετία του 50 και ως τα μέσα της δεκαετίας του 60 το δολάριο ήταν αδιαμφισβήτητο ως διεθνής νομισματική μονάδα. Η τιμή του ήταν σταθερή. Αφού αποτελούσε διεθνής μέσο αγορών και πληρωμών, οι ΗΠΑ εξήγαγαν τεράστια κεφάλαια υπό μορφή δολαρίων στον κόσμο. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το εμπορικό ισοζυγίο των ΗΠΑ νά 'ναι θετικό αλλά το ισοζυγίο πληρωμών να 'ναι αρνητικό. Η διεθνοποίηση του κεφαλαίου υπό την ηγεσία των ΗΠΑ οδήγησε στην ανάγκη δημιουργίας νέων παραγωγικών χωρών και αγορών. Η Δυτική Ευρώπη σύντομα δεν επαρκούσε με πεδία τοποθέτησης του αμερικανικού κεφαλαίου, πόσο μάλλον αφού το ευρωπαϊκό κεφάλαιο αντιτεθεί στα ίσια συναλλαγμάτων τους και στην ηγεσία δημιουργίας νέων παραγωγικών χωρών και αγορών. Η Δυτική Ευρώπη έπειτα στην πορεία της αποτέλεσμα στον παραπάνω διαδικασίαν.

Το αυξανόμενο ποθητικό του προϋπολογισμού τών Η.Π.Α., που προκλήθηκε από τον πόλεμο του Βιετνάμ και απ' την οικονομική πολιτική για την κάλυψη των «ικεκτημένων» απ' τους Αμερικανούς εργάτες και οικονομικών προγραμμάτων οδήγησε στην πτώση του δολλαρίου. Ο πληθωρισμός συνέβη. Το 1971 η αντιστοιχία του δολλάριου με χρονό έπιασε να ισχύει. Η υποχρέωση των ευρωπαϊκών εθνικών τραπεζών να στηρίζουν το δολάριο, επεμβαίνοντας και αγοράζοντας δολάρια, είχε σαν αποτέλεσμα να συνασπευσθούν τεράστια αποθήκηα σε δολάρια καθώς και ν' αυξήθει ο ρυθμός πληθωρισμού σε Ευρώπη - Ισπανία. Όμως ο πληθωρισμός συντελούσε στο να ικανοποιούνται ευκολότερα τα οικονομικά αιτήματα της ευρωπαϊκής εργατικής πληθυντικής τάξης που κατά τη δεκαετία του 60 ήταν «ξεδινητρόπος φωλιά».

Η τεχνητά, μέσω της περιφέρειας της πληθωρισμένης των ευρωπαϊκών νομισμάτων, φύλλα συγκρατημένη πιά την πολημένη δολαρίου, έκανε δυνατή μια έντονη εξαγωγική δραστηριότητα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου καθώς και στην ηγεσία δημιουργί

Η πόροδευτική πλευρά της τεχνικής ευφύσιας είναι κατασκευασμένη από συστήματα γνώσης (Knowledge Based Systems - K.B.S), τα οποία και είναι ικανά να λειτουργήσουν όπως η ανθρώπινη ευφύσια (ή σχεδόν). Αυτά τα συστήματα αντιλαμβάνονται και εκπέμπουν σήματα, εμπεριέχουν μια μνημιακή γνωστική βάση, επεξεργάζονται διάφορες λειτουργίες (δηλ. σανανωρίζουν, συσχετίζουν, απομημονεύουν, ενθυμούνται, ελέγχουν, διδάσκουν κλπ). Έχουν όμως κάποια ανυπέρβλητα όρια, αυτά που έχουν όλες οι μηχανές. Έχουν ανάγκη από σήματα «καθαρά» δηλ. σήματα με απλή και άμεση μορφή. Το σχέδιο του ελέγχου και της διαχείρισης επεξεργασμένο από το κεφάλαιο, μη μπορώντας να προσαρμόσει τις μηχανές στους ανθρώπους, και νότας αναγκασμένο αργά ή γρήγορα να προβεί στην αντικατάσταση των ανθρώπων από τις μηχανές, προσαρμόζει τους ανθρώπους σε αυτές.

Η παλιά κατάσταση

Θα ήταν ποιό σωστό να μιλήσουμε για την γνώση σαν κεφάλαιο, μόνο μέσα στα όρια του παλιού βιομηχανικού κόσμου, όπου και χρησιμοποιήθηκε η γνώση από την πλευρά του κεφαλαίου πρωθυπουργικά στην καπιταλιστική παραγωγή του.

Τώρα μέσα στην προσποτική βαθειών αλλαγών που βρίσκονται σε εξέλιξη, αυτή η θέση αν και ακόμη δεν έχει γίνει εντελώς αναληθή, τελειώνει με το να είναι πάλι μερική. Το κεφάλαιο συνεχίζει να χρησιμοποιεί την γνώση, μόνο που την κάνει τώρα ακριβώς το κέντρο της ανάπτυξής του, όμως με έναν τρόπο πιο έπιπτακτικό, και που με την ωρίμανση των βαθειών αλλαγών που συντελούνται στην εποχή μας — και που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε μετα-βιομηχανική — μεταμορφώνεται αυτό το ίδιο σε γνώση.

Αυτό είναι ίσως και την προσδευτική ελάπτωση της σπουδαιότητας που έχουν οι χρηματοδοτικές φυσιογνωμίες του κεφαλαίου σε σχέση με αυτές τις διαχειριστικές της γνώσης. Και είναι επίσης την τροποποίηση της έννοιας της γνώσης που γίνεται κάτι ποσοτικό, υποσωρεύσιμο, πωλητέο, αποκήσιμο, εναλλάξιμο, υπηρεσία και εμπόρευμα με την στενή έννοια.

Η καινούργια κατάσταση

Η δημιουργία των συστημάτων γνώσης έγινε δυνατή χάρις στην ανάπτυξη της πληροφορικής. Αυτά τα συστήματα (Knowledge Based Systems - K.B.S.) είναι η πιο βιομηχανιοποιημένη πλευρά της τεχνικής ευφύσιας και αποτελούν τον πόλο ενδιαφέροντα κλάδο ερευνών στην ηλεκτρονική. Λαμβάνοντας ως δύνη πως, για την βιομηχανία δεν είναι τώρα τόσο σπουδαίο να βάλει κάποια τάξη στο εσωτερικό της, όσο να προσαρμόσει τις παραγωγικές της ικανότητες στην χαρτική πραγματικότητα (όχι μόνο κοινωνική αλλά περισσότερο οικονομική), φαίνεται πόσο αναγκαία είναι μια διαχείριση της γνώσης η οποία και να μπορεί να διατηρηθεί αλλά και να μην είναι κληροδοτημένη σε φυσικά πρόσωπα ικανά να δημιουργήσουν προβλήματα οποιουδήποτε είδους. Η ολοκληρωτική ευλογία στις αποφάσεις είναι απεναντίας πραγματοποιήσιμη μέσα από αυτά τα συστήματα γνώσης, σε αντίθετη με τις στρατιές των μεσαίων στελεχών, τους παλιούς θεματοφύλακες της εφαρμοσμένης ενεργητικής γνώσης, οι οποίοι υπήρχε πάντα η πιθανότητα κάποια στιγμή να εξαπολύσουν οικονομικές και κοινωνικές συγκρούσεις.

Η ακαμψία του παλιού οικονομικού και συνδικαλιστικού χώρου φαίνεται εδώ σε όλη της την πραγματικότητα. Να ελευθερωθεί από αυτό το βάρος είναι ουσιώδες για την μεταβιομηχανική κοινωνία. Η επαναδιάρθρωση εργάζεται προς αυτή την κατεύθυνση κάνοντας άλματα σχετικά με την διαχείριση της γνώσης.

Τα επίπεδα των αποφάσεων

Η παραδοσιακή πληροφορική επεξεργάζόταν τα προβλήματα με γραμμικό τρόπο, θεωρώντας δηλ. τις ιδιαίτερες δύνεις ενός προβλήματος σαν στοιχεία προυπολογίσματα, γνωστά. Το επίπεδο απόφασης δεν ήταν αυτονομημένο αλλά για να ενεργήσει είχε την άναγκη από μια σειρά κατωτέρων επιπέδων, που θα μπορούσαν πολύ γενικά να οριστούν σαν επίπεδα «εκτελεστικά» όμως το μεγαλύτερο μέρος των σύγχρονων προβλημάτων ενός κάποιου επιπέδου δεν μπορεί να επιλυθεί με την πρασφυγή στην γραμμική πληροφοριοποίηση. Είναι προβλήματα που μπορούν να επιλυθούν μόνο με λογικές «οπτιστικές» που είναι ολοκληρωτικά διαφορετικές από τις «αλγορίθμικές» του γραμμικού τρόπου επεξεργασίας.

Η παράλληλη λύση

Πρόκειται για ένα πρόβλημα ταχύτητας. Η παλιά ηλεκτρονική αρχιτεκτονική εν σειρά (Von Neumann) βρίσκεται στο στάδιο της αντικατάστασής της με μια αρχιτεκτονική που έχει την ικανότητα να χρησιμοποιεί συστήματα «εν παραλλήλων» και τα οποία είναι ικανά να ξεπερνούν την ταχύτητα του φωτός. Με αυτήν την έννοια τα σημειρινά διαθέσιμα πληροφοριακά συστήματα είναι σε θέση να χρησιμοποιήσουν όλη την υπάρχουσα γνώση, μόνο που υπάρχουν μερικά εμπόδια ως προς την απεικόνιση αυτής της γνώσης.

Τι κάνει το «σύστημα γνώσης»

Αν πρόκειται να εμβαθύνουμε εδώ πάνω στο «ηθικό» πρόβλημα του εάν είναι σωστό ή όχι να κατασκευαστεί μια μηχανή που να μπορεί να

Ανθρώπινη ΓΕΙΘΑΡΧΙΑ και μαζικές ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ, η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ εξελίσσεται!

Για να περιγράφουμε και να κατανοήσουμε τον χώρο της γενετικής τεχνολογίας, θα πρέπει κατ' αρχήν να επηγέρσουμε κάποιες βασικές έννοιες.

Υπό τον όρο γενετική τεχνική κατανούμε την έρευνα και επέμβαση στο κληρονομικό υλικό φυτών, ζώων και ανθρώπων.

Με την βοήθεια της αναπαρα-

γωνικής τεχνικής είναι π.χ. δυνατόν, να επιτευχεί τεχνητά αιθρώπινη και ζωάδη ζωή και να επηρεαστεί η αναπαραγωγή. Κάθε κύτταρο ενός φυτού, ενός ζώου ή ενός

ανθρώπου έχει συγκεκριμένα για το ειδός του χρωμοσώματα, τα οποία διαφοροποιούνται και σε αριθμό, τύπο και σύνθεση. Τα χρωμοσώματα είναι οι φορείς της κλη-

ρονομικής πληροφορίας και βρίσκονται σε μορφή νήματος σε κάθε κύτταρο.

Τα χρωμοσώματα δημιουργούνται από κληρονομικό υλικό (DNA) και λευκώματα. Το γονιδίο εξ' αυτού, είναι η μονάδα α' ένα διπλό νήμα DNA του χρωμοσώματος που περιέχει την πληροφορίαν για ένα λεύκωμα.

Η γενετική έρευνα παρουσιάζεται πάντα ωριά, όταν προβάλλεται για την αντιμετώπιση της πείνας στον τρόπο κόδων.

Η δέη την δεκατία του 60, με την βοήθεια της «πράσινης επανάστασης» η πείνα θα έπρεπε να είχε καταπολεμθεί.

Μέσω της έρευνας στα αναπτυγμένα κράτη, καλλιεργούνται νέα ήδη φυτών, τα οποία έχουν επιτελώς διαφορετικές ιδιότητες: ενώπιον στα παράσιτα ή χρειάζο-

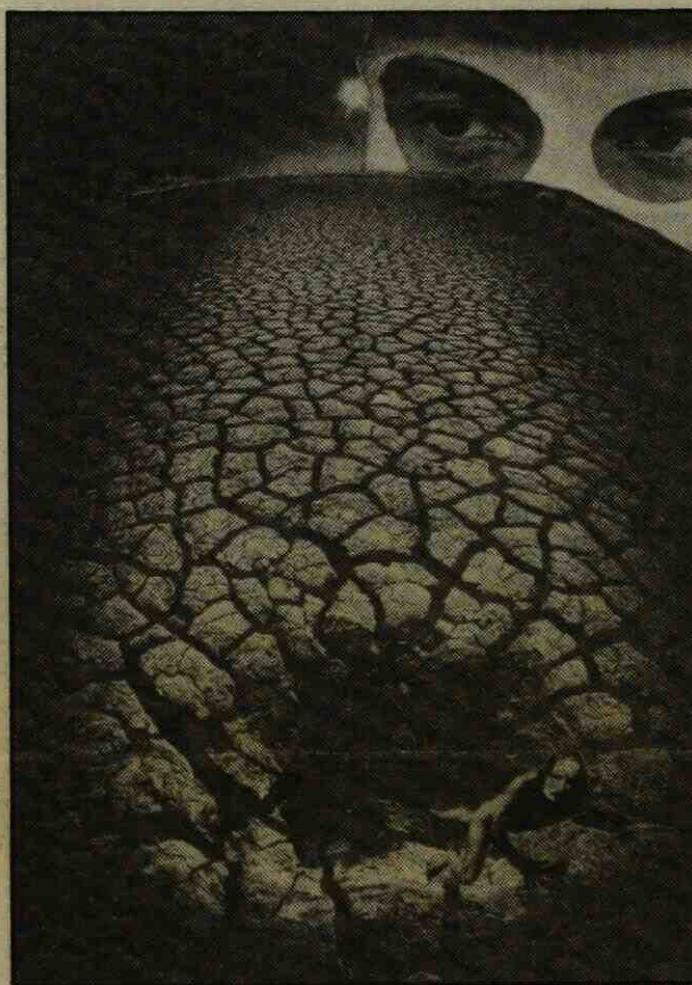
νται ελάχιστο νερό, αντέχουν σε πολύ ζέστη ή δέχονται θετικά συγκεκριμένα λιπάσματα.

* Και εδώ είναι το αξιομείωτο.

* Ολα αυτά τα φυτάθματα των γενετικής αναποθήκης, για να βοηθήσουν στην επίβιωση του τρίτου κόσμου, αλλά για να δημιουργήσουν ακόμη μια μεγάλη εξάρτηση. Πρόκειται απλά για τον εκσυγχρονισμό της αποικιοκρατίας.

Τα ανεπτυγμένα κράτη θέλουν να πουλήσουν τα ιδιαίτερα καλά παραγωγικά φυτά τους σε μεγάλες περιπτώσεις ειδικών σημείων στη σελ. 13

ΒΑΣΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΓΝΩΣΗΣ (ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ)

όμιοιν λειτουργών. (με δύο ταχύτητας, αλληλουχίας, εύρους της μνήμης κλπ), αλλά μπορεί να αποδειχθεί πολύ λίγο έξυπνο όταν λειτουργεί σε πολύπλοκα και πολλαπλά επίπεδα. Σε αυτή την περίπτωση λέγεται ότι του λέγεται «η ισορροπία» ή μια διαφορετικής όρους, δεν έχει μεταδόνων μερών του ικανοποιητικό βαθμό συντονισμού.

* Ετοιμοιουργούνται μεγάλα προβλήματα στην ποιότητα των συστημάτων, δηλ. στην ενεργό χρησιμοποίηση τους για την αντικατάσταση της ανθρώπινης δραστηριότητας, προβλήματα από τα οποία μερικά είναι: (και τα οποία βρίσκονται στον δρόμο του να ξεπεραστούν), η αναγνώριση και αναπαραγωγή της φωνής, η κατανόηση του ιωμάτου, η αναγνώριση των σχημάτων και της προσπικής των, ο χειρισμός των αντικειμένων και ο έλεγχος των κινήσεων, τα προβλήματα σας σχετικά με την εξαγωγή συμπερασμάτων, επιχειρήσεων, επιλογών, σχεδίων κλπ.

* Διάφορα προβλήματα ξεπεράσπικαν με ευθυνή τρόπο όπως π.χ. τα σχετικά με την ρομποτική, αλλά αυτές οι «διαδικασίες ξεπεράσματος» από την στιγμή που ισχουρώνουν σε κάποιο σύστημα γνώσης, υποβαθμίζονται, δηλ. από την στιγμή που αυτό αρχίζει να σπλανύεται για να κωδικοποιήσει κάποιες άλλες κινήσεις. Με λόγια ποιό απλά: είναι εύκολη η κατασκευή ενός ρομπότ, αλλά που γίνεται δύσκολη όταν σε αυτό συνδέεται ένα σύστημα γνώσης: τότε το ρομπότ αρχίζει να τραυλίζει.

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ! Η ΚΟΙΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ...

Το φαινόμενο Le Pen

Έκανε μεγάλη αίσθηση και σχολιάστηκε ποικιλοτρόπως, η άνοδος του φασισμού στη Γαλλία. Ο Le Pen πήρε 15% στις προεδρικές εκλογές. Για τις βουλευτικές τα διάφορα γκάλοπ του δίνουν ένα 8%.

Που οφείλεται αυτό το φούντωμα της ακρο-δεξιάς;

Δεν πρόκειται ούτε για θαύμα, ούτε για φαινόμενα των καιρών. Όσοι γυωρίζουν την γαλλική πραγματικότητα, δεν ξαφνιάστηκαν από το 15%. Η άνοδος του Le Pen είναι ένα φυσικό και αναμενόμενο στάδιο της εξέλιξης της Γαλλικής κοινωνίας.

Καταρχήν όλοι και όλα, στο γαλλικό σύστημα διοικεύεται για το Εθνικό Μέτωπο (το κόμμα του Le Pen). Ο κοινωνικός φασισμός και ρατσισμός, είναι μια πραγματικότητα, σήμερα στη Γαλλία, ένα πλέγμα θεσμών κι ανθρώπων σχέσεων που βάσισε την επιβολή του στο μολυσματικό κι επικίνδυνο πτώμα του γαλλικού σωβινισμού, του ρατσισμού, της από χρόνια περιορισμένης σε ρασιοναλιστικά πλαίσια αστικής σκέψης.

Όταν η κυριαρχη ιδεολογία έχει κουτσουρέψει την επικοινωνία και μισερέψει την ανθρώπινη αλληλεγγύη κι αυτονομία, είναι φυσικό να τρέφει τα ζόμπι του φασισμού.

Όταν οι γάλλοι πολιτικοί αποδεικύουν έμπρακτα ότι είναι κουτοί δεινόσαυροι, και ο Le Pen δηλώνει από την T.V. ότι δεν είναι πολιτικά αλλά «ταραχία» κι μιλάει για μαρασμό του κράτους και «αναρχο-καπιταλισμό» αποδεικνύει ότι αυτός τουλάχιστον είναι ένας έξυπνος βροντόσαυρος.

Σε μια Γαλλία που διατηρεί ακόμα αποικίες (N. Καληδονία, νησιά Μαυρί κ.α.) και έχουμε καθημερινά ρατσιστικά εγκλήματα, είναι εύκολο να πάσει η απάτη του Le Pen για τον αυσχετισμό ανεργίας - εμιγκρέδων.

Όταν η αστική τάξη, στην κατοχή «απαλλάχτηκε από τον κόκκινο κίνδυνο» με μόνη θυσία τη μείωση των κρουσών από 3 σε 2, όταν οι Γάλλοι έχουν να ζήσουν δικτατορία από τον καιρό του Ναπολέοντα, και τα φοιτηταριά φωνάζουν στους δρόμους ότι τα CRS (γαλλικά MAT) είναι «αδέρφια τους», είναι φυσικό να καλοτρέφονται βρυκόλακες σαν τον Le Pen.

Το 15% δεν μας ξάφνιασε καθόλου! Άλλωστε στις τελευταίες δημοτικές εκλογές το Εθνικό Μέτωπο είχε πάρει μέχρι και 18%.

Πολλές ομάδες στη Γαλλία πριν τις εκλογές είχαν προγραμματίσει εκδηλώσεις, ενάντια στο Le Pen σαν συνέχεια του αντιρατσιστικού αγώνα τους.

— Δύο Ιταλοί αναρχικοί σύντροφοι βρίσκονται έγκλειστοι σε στρατιωτικές φυλακές εξ αιτίας της άρνησης τους να υπηρετήσουν το σφαγείο του στρατού. Giuseppina Coniglio — 14 μήνες φυλακή και Agostino Manni. Δύο ακόμη ιταλοί αναρχικοί κατηγορούνται για συμμετοχή σε ένοπλη ομάδα και βομβιστικές επιθέσεις από Domenico Trifilio και Domenico Salemmi. Διεύθυνση: MARIA CARMELA PACE via Mariano Smiriglio 26 90100 PALERMO (ITALIA)

— Για την έμπραχη αντικρατική — αντικαπιταλιστική του δράση βρίσκεται έγκλειστος στις αμερικανικές φυλακές ο σύντροφος John Perotti, αναρχοαυτοκαλιστής, μέλος της I.W.W. όπου φισταίται έντονα τις προκλήσεις και τια βία των ανθρωποφυλάκων.

— ANTONIO FERREIRA, φυλακισμένος ανάρχικος στη φυλακή Vale de Judens της Πορτογαλίας. Τώρα βρίσκεται στην απόμνων εξ αιτίας της αδιάλλακτης στάσης του απέναντι στους ανθρωποφυλάκες και της εξεγερτικής του προσωπικότητας, που ήταν κι η αιτία για μια σειρά στάσεων μέσα στο κάτεργο. Χαρακτηριστικό της έντονης δραστηριοποίησής του μέσα στη φυλακή είναι το ότι πολλοί κρατούμενοι ποινικοί που τώρα είναι ελεύθεροι και συμμετέχουν σ' αυτές τις στάσεις, συμμετέχουν από κοινού με ελευθεριασκές ομάδες στις κινητοποιήσεις που γίνονται για την απελευθέρωση του. Είναι καταδικασμένος σε 12 χρόνια κάθειρη.

— Άμεσο κίνδυνο αντιμετωπίζει η ζωή του αναρχικού αγωνιστή Martin Foran φυλακισμένου στο Parkhurst. Ο Foran βρέθηκε στα καλά καθούμενα, στην κυριολεξία, κατηγορούμενος για μια κλοπή για την οποία καταδικάστηκε σε πολλά χρόνια φυλάκισης, όχι μόνο χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο αλλά και παρά την ομολογία του δράστη αυτής της κλοπής λίγο καιρό αργότερα! Η απόφαση βγήκε με μόνο αποδεικτικό στοιχείο το λόγο της Μπασκιναρίας. Το τελευταίο καιρό η υγεία του έχει επιδεινωθεί εξ αιτίας των σκληρών

συνθηκών κράτησης του, ενώ αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας. Στις εκκλήσεις του προς τη διεύθυνση της φυλακής για να εισαχθεί στο νοσοκομείο αυτή έμεινε αδιάφορη. Έτσι σε κάποια στιγμή απελπισίας επιχειρεί να κρατήσει ένα δευτεροφύλακα όμηρο στο κελλί του αλλά την ίδια στιγμή τρεις άλλοι εφοριών καταπάνω του ξύλοποντας τον άγρια. Για αυτή την ενέργεια καταδικάζεται σε έξι χρόνια φυλακή ενώ ταυτόχρονα βρίσκεται απομονωμένος 23 ώρες το 24ωρο, και λίγο μετά μεταφέρεται στη φυλακή όπου βρίσκεται τώρα. Τη πρώτη του Νοέμβρη κατεβαίνει σε απεργία πείνας για ένα μήνα, ενώ λίγο καιρό αργότερα καταπίνει μια μηχανή ξυρίσματος που απλώς του στοίχισε μια επιπλέον απομόνωση και α-

για λόγους υγείας, αφού εξέταστηκε από ψυχίατρους, αγνούτας την άρνηση του για ιδεολογικούς λόγους.

— Έξη μέλη της οργάνωσης «Βορειοαμερικανοί Αντιπεριοδιστές»: Raymond Luc Levesque, Jaan Laaman, Carol Manning, Barbara Curzi, Tom Manning και Richard Williams, καπηγορούνται για δυναμικές επιθέσεις ενάντια σε επιχειρήσεις της Νέας Υόρκης σε διαμαρτυρία για την κατάσταση στη Νότια Αφρική και την στήριξη του ρατσιστικού καθεστώτος από τον Αμερικανικό Ιμπεριαλισμό. Για κάθε έναν έχει προταθεί η καταδίκη τους σε 60 χρόνια φυλακή.

— Για τους πέντε του Βανκούβερ: O JULIE BELMAS βγήκε από τη φυλακή σαν «μετανοημένος»,

Η CNT-AIT Κινδυνεύει

Η ισπανική Αναρχοαυτοκαλιστική Ομοσπονδία CNT-AIT βρίσκεται ένα βήμα κοντήτερα στο να κηρυχθεί «εκτός νόμου» μετά από δικαστική απόφαση που πάρθηκε στις 2 Δεκέμβρη του 87 και που θεωρεί πως η μικρότερη, ρεφορμιστική «CNT» είναι η μόνη «νόμιμη» CNT.

Η υπόθεση ξαναδικάζεται στο Ανώτατο δικαστήριο την χρονιά που έρχεται και είναι πιθανόν η CNT-AIT να χάσει την δίκη.

Το 1979 μια ομάδα 53 αντιπροσώπων που αντιπροσώπευε το 10% των μελών της CNT αποχώρησαν επειδή απορίθμηκε η προτασή τους να πάρει μέρος η CNT... στις συνδικαλιστικές εκλογές (!!!)

Η ομάδα αυτή που αυτοαποκαλείται CNT-Eνωτική (sic) έβαλε σκοπό όχι μόνο να γίνει η «επίτιμη» CNT αλλά και να πάρει στην κατοχή της τα αρχεία και την περιουσία της CNT. Φυσικά έχει αφήσει κάθε πρόσχημα που είναι αναρχοαυτοκαλιστική ή αναρχική οργάνωση. Ο Χοσέ Μάρς γενικός γραμματέας της CNT-U δήλωσε το 1986 ότι η οργάνωσή του: «δεν είναι ιδιοκτησία των αναρχικών».

Φυσικά το ισπανικό κράτος έχει ρίξει τα φώτα της δημοσιότητας στην ψευτό CNT ενώ ταυτόχρονα προχωράει στην ποινικοποίηση της CNT-AIT. Τουλάχιστον 40 μέλη της βρίσκονται στις φυλακές με βαριές κατηγορίες.

Έχοντας αποτύχει στις προσπάθειές της να διαλύσει την CNT, η «οστοαλιστική» κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να υποστηρίξει την ρεφορμιστική CNT αναγνωρίζοντας την σαν την μόνη «νόμιμη».

Μπροστά σ' αυτή την επίθεση όλοι οι αναρχικοί πρέπει να εκδηλώσουν την αλληλεγγύη τους στην CNT-AIT για να μην περάσουν τα σχέδια του κράτους.

Πάντως οι Ισπανοί συντρόφοι δηλώνουν:

«Η CNT είναι έτοιμη για όλα. Νόμιμη ή παράνομη θα συνεχίζει να παλεύει για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Θα υπερασπιστούμε αυτό που μας συνίκει μέχρι το τέλος».

ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ-ΟΚΤΩΒΡΗΣ 84

Απεργίες πείνας-Ενταση

Στήν φυλακή FLEURY-MEROGIS, αρχές του Σεπτέμβρη, έγιναν συμπλοκές, στό γυναικείο τμήμα, εξ αιτίας των απαισιών συνθηκών υγιεινής, και της γκετοπίσησης (τών πολιτικών κρατουμένων, τών λεσβιών κτλ.).

Τό κίνημα διαμαρτυρίας χτυπήθηκε άγρια από τήν καταστολή.

Στις 14 του Σεπτέμβρη, η αναρχική αγωνίστρια HELYETE BESSE, καθώς και 4 αλλοι αγωνίστες πάνω κατηγορούνται ότι αντικαντούνται στην ACTION DIRECTE, (CLAUDE HALFEN, NICOLAS HALFEN, REGIS SCHLEICHER, VICENZO SPANO), άρχισαν απεργία πείνας αρνούμενοι κάθε ιατρικό έλενχο, για νά αναγνωριστούν σάν πολιτικούς κρατουμένους και εκφράζοντας έμπρακτα τήν αλληλεγγύη τους στον Βάσκος αγωνίστες πάνω το Γαλλικό κράτος επρόκειτο νά εκδοσει.

Στήν Ρουέν η MARINA DA SILVA, φυλακισμένη κι αυτή γιά τίς ιδεες της συμμετείχε στό κίνημα διαμαρτυρίας. Στό FLEURY-MEROGIS, 6 κρατούνες κάνουν απεργία πείνας συμπαραστέκομένες στην HELYETE BESSE πάνω έχει στο μεταξέ μεταφερθεί στό νοσοκομείο τών φυλακών FRESNES.

Στις αρχές Οκτώβρη πάνω από 600 φυλακισμένοι στό FLEURY MEROGIS, κατεβαίνουν σέ απεργία

πείνας. Τό κίνημα ενάντια στήν φυλακές φουντώνει εκδηλώνοντας όλη τήν ένταση πού υπάρχει στή αυτές. Στό αντρικό τμήμα του FLEURY MEROGIS κυκλοφορεί ένα κείμενο διαμαρτυρίας.

Οι διεκδικήσεις πού περιέχει και πού χρησιμεύουν σάν πλατόρδημα στό κίνημα είναι: - Σταμάτημα τών πειθαρχικών πεινών. - Νά πάψει η εξουσία νά εφευρίσκει υποκινήτες και καθοδηγήτες. - Νά ανέμονται οι μισθοί τών κρατουμένων που εργάζονται. - Νά εφαρμοστούν αληθινά διαδικασίες επανεισαγωγής στήν

κοινωνία'. - Δυό ώρες περίπατος, δυό φορές τήν μέρα. - Σταμάτημα τών εξευτελιστικών ελέγχων τών επισκεπτών. - Αναγνώριση τών δικαιώματος ελεύθερων συνομιλιών και σεξουαλικών σχέσεων. - Νά σταματήσουν οι ραποστικές ενέργειες. - Νά γίνει ανάκριση γιά τήν συνθήκης θανάτου των AKIM TIEWCEN, JACQUES LEVY, CHASTENET. Εδώ πρέπει νά τονιστεί ότι τό κείμενο έχει τό χαρακτήρα της καταγγελίας τών συνθηκών κράτησης και όχι της ρεφορμιστικής λίστας αιτημάτων.

Οι διεκδικήσεις πού περιέχει και πού χρησιμεύουν σάν πλατόρδημα στό κίνημα είναι: - Σταμάτημα τών πειθαρχικών πεινών. - Νά πάψει η εξουσία νά εφευρίσκει υποκινήτες και καθοδηγήτες. - Νά ανέμονται οι μισθοί τών κρατουμένων που εργάζονται. - Νά εφαρμοστούν αληθινά διαδικασίες επανεισαγωγής στήν

κοινωνία'. - Δυό ώρες περίπατος, δυό φορές τήν μέρα. - Σταμάτημα τών εξευτελιστικών ελέγχων τών επισκεπτών. - Αναγνώριση τών δικαιώματος ελεύθερων συνομιλιών και σεξουαλικών σχέσεων. - Νά σταματήσουν οι ραποστικές ενέργειες. - Νά γίνει ανάκριση γιά τήν συνθήκης θανάτου των AKIM TIEWCEN, JACQUES LEVY, CHASTENET. Εδώ πρέπει νά τονιστεί ότι τό κείμενο έχει τό χαρακτήρα της καταγγελίας τών συνθηκών κράτησης και όχι της ρεφορμιστικής λίστας αιτημάτων.

Είναι ξεκάθαρο ότι τό Γαλλικό κίνημα ενάντια στή φυλακές είναι μαζικό και αυτονόμο και δύν έχει ανάγκη από τό καθοδήγηση και πατρονάρισμα. Τό φυλακισμένα μέλη της ACTION DIRECTE είναι φυσικό νά συμμετέχουν σέ τέτοιες διαδικασίες, αλλά η μέχρι τώρα πρακτική τους, κάθε όλο παρά πατρονάρισμα δείχνει.

Ο κρατούμενος που παρουσιάστηκε από τήν εξουσία σάν καθοδηγήτης του F.L.N.C. είναι ένας απλός κρατούμενος του ποινικού δικαίου από τήν Κορσική.

Τό A.S.P.F. (ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ) δειτουργεί μέσα στά πλαίσια του αντιεξουσιαστικού

χοφάρμακα και κόδουν τίς φλέβες τους, ενώ άλλοι προετοιμάζονται γιά άμυνα στή σκηνή.

Ο κρατικός κατασταλτικός μηχανισμός, βρίσκεται απρετοίμαστος

συν. από σελ. 10

Οι επενδύσεις των πολιυθηνικών στήν πειθαρχία αυξάνονται απ' τα μέσα της δεκατίας του '70 αποφασιστικά και δημιουργείται μια διεθνής αγορά γιά της παραγωγικές χώρες. Το κεφάλαιο κατορθώνει δύλι και πειθαρχία να εκμεταλλεύεται ιδιαίτερα τά όποια πλεονεκτήματα γιά την παραγωγή προσφέρονται τοπικά, κι αυτό επειδή με τής προσαναφέρθεντες μεθόδους (διωγμούς - γκέτο) υπάρχει διαθέσιμο εργ. δυναμικό, με τήν μερική διατήρηση της παραδοσιακής παραγωγής διατηρούνται χαμηλά σι μισθοί, με τήν κατάτημη της διαδικασίας παραγωγής μειώνεται ο χρόνος μαθητείας και τέλος συμβάλλει α' αυτό ο εκαυχρονισμός των μεταφορών και επικοινωνιών.

(από Directe Aktion No 67 - Φεβρ. 1988)

συν. από σελ. 11

κές θεριστικές μηχανές που θερίζουν τα φυτά αποδοτικά. Οι χώρες του τρίτου κόσμου που παραδοθηκαν ολοκληρωτικά σε μια τέτοια εξάρτηση (και τέτοιες είναι σχεδόν δλές), γνωρίζουν σήμερα, τι σημαίνει να προσφέρεται για αντάλλαγμα σε χαμηλότερες τιμές γι' αυτήν την «βοήθεια ανάπτυξης» στα ανεπτυγμένα κράτη πλούσιες πρώτες ύδες ή να συνηγορείς στήν εκμετάλλευση τής χώρας σου.

Αλλά όσο ακριβώς είναι δυνατόν να διαχειριστεί κανείς τη γενετική αιτιά στα φυτά, είναι και στα ζώα και τους ανθρώπους. Με τήν βοήθεια γενετικούς διαχειριστικών πειραμάτων μπορεί ο άνθρωπος να προσαρμοστεί σε κάποια μέτρα, ώστε να ανταποκρίνεται σε ειδικές απαιτήσεις, να γίνει ανθετικός σε συγκεκριμένα δηλητήρια του πειράλλοντος ή να ολοκληρώνει συγκεκριμένες επιδόσεις εργασίας γρηγορότερα και καλύτερα.

Αυτό βέβαια δεν αναφέρεται ποτέ από τήν έρευνα. Το μόνο που γναίνεται στήν επιθέλωνα, είναι ότι με τήν γενετική έρευνα είναι δυνατόν, να αναγνωριστούν και να καταστραφούν στήν πρώτο τους στάδιο προβληματικά έμβρυα. Το ότι όμως πίσω από τήν γενετική τεχνολογία τελικά κρύβεται λαϊκή πολιτική, σχεδιασμός οικογένειας και ανθρώπων πειραρχίας αποτελείται. Με τήν βοήθεια της γενετικής και αναπαραγωγικής τεχνολογίας έχουν ήδη καταφέρει να συνθέσουν με τεχνητή γονιμοπο-

της γενετική και αναπαραγωγική τεχνολογία έχουν δηλαδή οι κυρίαρχοι ένα δράγμα στο χέρι, το οποίο δίνει στήν δυνατότητα, να ελέγχεται και να επηρεάζεται πολύτροπη η εγκυμοσύνη και η γέννηση. Σε σχέση μ' αυτά θα πρέπει να αντιμετωπιστούν και τα «συμβολευτικά κέντρα ανθρωπιστικής γενετικής», τα οποία βέβαια προσθένται και δυναμώνται από τήν ίδιο το κράτος.

Το ότι γενετική τεχνολογία έχει και μια στρατιωτική σημασία στήν Β-(βιολογικές) και C-(χημικές) ασκήσεις όπλων, αποκρύπτεται επίσης.

Χαρακτηριστικό και δυστυχώς έχασμένο, είναι ότι η πρώτη φάση των ερευνών της γενετικής τεχνολογίας και της πρακτικά σημπεράσματα της στήν Ζ.Ζ.Ζ., την συνομοσπονδία που ο B' Παγκόσμιος Πόλεμος εμποδίσει να μπει στην Α.Ι.Τ. το 1939. Ας θυμηθούμε τον αγύνα, εδώ και δύο χρόνια, της οργάνωσής σας ενάντια στήν αδικία, τον τρόπο και τη διώξει των ατόμων και των κοινωνικών οράμαν. Είμαστε σίγουροι ότι σας συνεχίζετε τον αγώνα σας και σας υποστηρίζουμε με δύναμη την καρδιά.

Επίσης ελπίζουμε την υποστήριξη σας στήν Solidarnosc και τον σας στήν της. Πιστεύουμε ότι το «Σιδηρόπολη Παραπέτασμα» δεν μπορεί να μας χωρίσει. Οχι, δεν μπορεί παρά να δυναμώσει την συνεργασία μας και την διεθνή αλληλεγγύη.

Πιστεύουμε ότι εκφράζει την συνοπτική μας στήν της Solidarnosc λέγοντας σας:

- Ζήτω η αλληλεγγύη των εργατών όλου του κόσμου.
- Ζήτω η Α.Ι.Τ.
- Ζήτω η Solidarnosc.
- Τρόμος, αδικία και δικτατορία No Passaran!

Μετάφραση από το Aktion Nr. 34 2-88

Στο όνομα της Solidarnosc, από την περιοχή Basse Silésie, Włodzisław Frasyniuk, μέλος της εθνικής διεύθυνσης της Solidarnosc.

Σημείωση: Η N.S.F. (Νορβηγός τοπέας της Α.Ι.Τ.) κάνει μια σημαντική δουλειά αλληλεγγύης προς τους πολωνούς εργάτες.

(από το Le combat Sindicaliste, Μάρτιος '88, No 79)

και αντιδρά με καθυστέρηση. Χαρακτηριστικό είναι τό σχόλιο του FRANCE-INTER (κρατικός ραδιοφωνικός σταθμός) στήν 9 Μάρτιος: Ένω ποτεύαμε ότι η τάξη ήταν καθεστώς στή φυλακές, μάθαμε ότι οι κρατουμένοι στή FLEURY MEROGIS είχαν κάνει καταληψη της στέγης του κτηρίου. Μέχρι τώρα αγνοούμε τά αιτήματα... κλπ.

Τό Γαλλικό κράτος, έφενται σε φυλακές χωρίς ρεφορμισμόνες και καθοδηγήσεις.

Τό RADIO-LIBERTAIRE, σαν οργανό της Γαλλικής Αναρχικής Ομοσπονδίας, παλεύει εναντίο σε κάθε εγκείσιμο, έχει εθεωραθεί εκπομπή γιά τήν φυλακές, όπως είναι την εξέγερση, 73 κρατουμένοι στή FLEURY MEROGIS είχαν συντάξει ένα κείμενο - καταγγελίας των συνθηκών κρατησ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ

«Ένας μοναχικός ποιητής του κινηματογράφου»

Ισχυρισμός

Ο Κινηματογράφος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ το έργο των Διοικητούμερών. Ο Κινηματογράφος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ το έργο Αστέρων. Ο Κινηματογράφος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ το θέμα των πολιευθυνών. Ο Κινηματογράφος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ εγγραφή VIDEO TAPE. Ο Κινηματογράφος ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ το έργο της όμορφης φωτογραφίας, του τέλειου πλαισίου, της πηκτικής μπάντας καθαρίς κατά συνθήκην, της πλούσιας σκηνογραφίας. Ο Κινηματογράφος Δεν υπάρχει χωρίς φίλμ. Άλλα ένα φίλμ, υπάρχει μόνο όταν ξεκινά από την απόφαση στο βέβδος των σπλάχνων εκείνων που το κάνει, κατ ΟΧΙ από την ηλίθια απόφαση των προγραμματιστών, Χειριστών της κουλτούρας, Παραγωγών της ψωλής, Διευθυντών επιχειρήσεων, Λεπτουργών διαφόρων, Τραπεζών, Γραφειοκρατών, Βοηθητών κ.λπ. Ο Κινηματογράφος είναι τα φίλμ Μας. Ο Κινηματογράφος είναι η άρνηση του τεχνικισμού και του σημειολογισμού. Ο Κινηματογράφος Είναι ο τόπος που Εσύ και Εγώ γνωρίζομαστε, «Εγώ» και «Άλλοι αγκαλιάζομαστε. Ο Κινηματογράφος Είναι όλα τα φίλμ που δεν έγιναν, αλλά θεωρήθηκαν εκποτικά μέσα στην έκρηξη της Ύπαρξης. Ο Κινηματογράφος Είναι η απελευθερωτική φόρτωση του Περιθώριου στην ανάζηση του ιδιού του κόσμου. Ο Κινηματογράφος Είναι ο χώρος της Κατάρας και της Μέθης. Ο Κινηματογράφος Είναι αιώνια αναλογία του Είναι. Ο Κινηματογράφος Είναι η Κοινωνία που αναπαράγεται κάτω από μια μοναδική συνθήκη: να αφήσει να διαφανεί το Είναι, το Κοινωνικό, πίσω από τις πλευρές του Λογισμού. Ο Κινηματογράφος Είναι το σημείο συνάντησης σύγκρουσης μεταξύ του πραγματικού και του αδιανότου, του φανταστικού και του αδύντου. Ο Κινηματογράφος Είναι αυτή η Υπόσχεση - Απελή: η επιστροφή του Αδιανότου, η Θρασύτητα του Απρόβλεπτου.

Σταύρος Τορνές

Στις 26 και 27 Απριλίου '88, έγινε στο Γαλλικό Ινστιτούτο, ένα αφέρωμα στον Σταύρο Τορνέ. Στα πλαίσια αυτής της εκδήλωσης είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε 4 έργα του («Μπαλάμας», «Καρκαλόυ», «Ντανιό Τρέλες» και «Ένας ερωδιός για την Γερμανία») καθώς και να τον γνωρίζουμε καλύτερα κοινωνίας μαζί του.

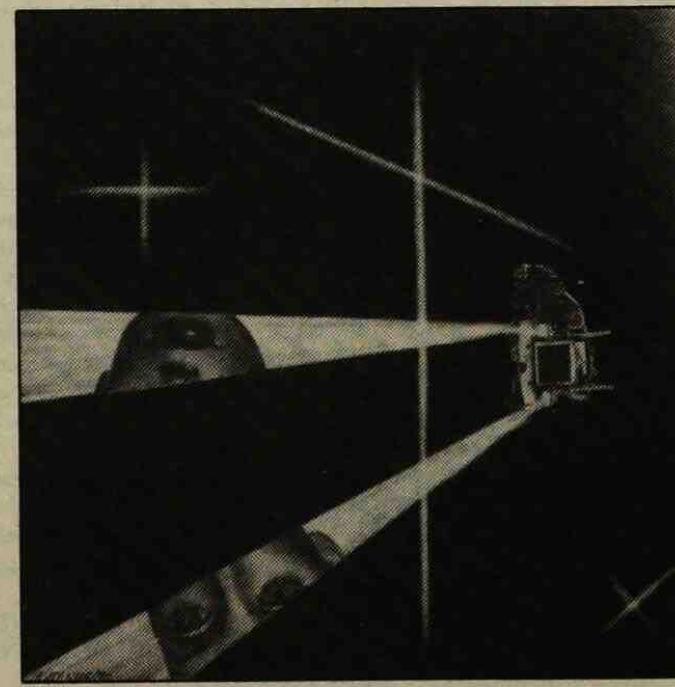
Ποιός είναι λοιπόν ο Σταύρος Τορνές; Ας δούμε τι γράφει γι' αυτόν ο Serge Daney της Libération: «Αν υπάρχει ένας ποιητής πολυτεχνής κι ένας ριζοσπαστής περιπλανώμενος, αυτός είναι ακριβώς ο Τορνές. Στα 49 του χρόνια, είναι πιο μυθικός παρά γνωστός, συνέδηση του ελληνικού κινηματογράφου έξω από την Ελλάδα (έχει για την Ιταλία δύο δούλευσε σαν ήποτεν). Ο Σταύρος Τορνές (και το «άλλο του εγώ» η Charlotte van Gelder) πραγματοποιούν τις ταινίες τους

μόνοι, στο πέρασμα μιας ακανόνιστης ζωής, χωρίς να περιμένουν κανένα πράσινο φως, με τη δύναμη εκείνων που έχουν — ανώτατη ποιντύτελεια — τον καιρό να σκέπτονται αυτό που κάνουν».

Ο Αντρέας Παγουλάτος (Συγγραφέας, διευθυντής του κινηματογράφου, διευθυντής του περιοδικού Χνάρια) γράφει:

«Η ιδιαιτερότητα του κινηματογράφου του Τορνέ, ορίζεται από μια ιδινήκια ανάμειξη της ευλυγούσας του υποκυμανταρία από τη μια μεριά, που μπορεί και καταγράφει με σπάνια αφηγητική ακρίβεια την πολυσύνθετη πραγματικότητα, με την εκφραστική δεινότητα, από την άλλη, που απαιτούν για να εκφραστούν η φανταστική «πονεύσωση», η μυθική και αρχαϊκή διάσταση του πραγματικού και κυρίως η παραδοσιακή».

Αναλογείς — έστω και μακρύνες — υπάρχουν με τον κινηματογράφο του Claudio ROCHA, αλλά

κυρίως με εκείνον τον μεγάλου Luis BUNUEL: όπως και σ' αυτόν έτοι και δω η δεινότητα του όφους ξεπερνάει τη δεινότητα της τεχνικής με την φαινομενική απλότητα που αποκτούν οι «χειρονομίες» μιας αποκάλυψης.

Από τον «Θηραϊκό όρθρο» (1967) που πραγματοποίησε μαζί με τον Κώστα Σφήκα, ως και τον «Ερωδιό για τη Γερμανία» 1987 μπορούμε να εντοπίσουμε στο έργο του ορισμένα σταθερά στοιχεία, αλλά και κάποιες διαφοροποιησίες. Σταθερή είναι για παράδειγμα μια κάποια απόσταση που κρατά — μικρή ή μεγάλη — από την πραγματικότητα, ή ακόμα μια κάποια φαντασιακή διάσταση, μυθική ή αρχαϊκή που χαρακτηρίζει τις ταινίες του, ενώ στη γενική τους συνέλευση είχε αποφασιστεί να μοιραστούν τα λεφτά των βραβείων, ισομερώς σ' δύον τους ενεργούς σκηνοθέτες, ο Τορνές καθώς και άλλοι ενοχλητικοί, αγνοήθηκαν.

Οι ταινίες του Τορνέ είναι εκφράσεις της αγάπης του για τα ζώα και τους ανθρώπους. Μίας αγάπης που πάροινε υπόσταση μόνο σ' ερημικές στράτες και όγονες γραμμές. Μίας αγάπης για ζωή, που ποδοπατείται καθημερινά στις λεωφόρους για σχήματα ταχείας κυκλοφορίας. Μίας αγάπης που οπλίζεται, βάζει σε κίνηση «γελοίων σαράβαλα (σαν της Καρκαλόυς) και απογειώνεται πάνω σε

παιδικά πατίνια, αιώνιες μακριά από την έξουσίας.

Γ' αυτήν ακριβώς την επαναστατική δυναμική των φίλμ του, ο Τορνές ενοχλεί την κυριαρχηθεούσα από τη σειρά της, μέσα από το ελληνικό κινηματογραφικό κατεστόπεμπον τον πολεμά εισηγητικά!

Πράγματι, ο Τορνέ για χρόνια τώρα δεν βρίσκει αιώνες για να προβάλλει τα έργα του.

Ο θεωρητικός καρεκλοκένταυρος του αγνοούν ή τον συνομάρουν.

Έτοιμος να φτάσει και στο φετινό χτύπημά του, από τα συνδικάτα των κινηματογραφιστών! Συγκεκριμένα, ενώ στη γενική τους συνέλευση είχε αποφασιστεί να μοιραστούν τα λεφτά των βραβείων, ισομερώς σ' δύον τους ενεργούς σκηνοθέτες, ο Τορνές καθώς και άλλοι ενοχλητικοί, αγνοήθηκαν.

«Όμως έναν τέτοιο δημιουργό πραγματικά θα τον αδικούσαμε αν τον θέλαμε να ζητά να βρει το δίκιο του από τις γραφειοκρατικές στρατείς ή τους πρόσδικους ευκαριοτικούς «ουμαμιχήτες» που ευσπάρωνται την ιδέα του κράτους».

(Δήμος Αβδελιώδης, Σκηνοθέτης).

Η κουβέντα

Την Τετάρτη 27 Απριλίου, έγινε μια συνάντηση-πανέμορφη με τον Σταύρο Τορνέ. Μετά από μια σύντομη εισήγηση στο μεχρι τώρα έργο του σκηνοθέτη, ακολούθησε κουβέντα με ερωτήσεις του κοινού:

Ερώτηση: Ο Κινηματογράφος εκτός από μέσο έκφρασης του σκηνοθέτη, αποτελεί και ένα μέσο επικοινωνίας. Αυτή η επικοινωνία δύναται από κάποιους περιορίζεται, από ορισμένους καταστέλλεται κι αστόσσος ο αγώνας για τη συντήρηση και το άπλωμά της συνεχίζεται. Σε σχέση μ' όλ' αυτά που ξυπνεύει, αλλά και το τωρινό αφιέρωμα, πως βλέπεις τα πράγματα Σταύρο;

Τορνές: Πάντα κοίταζα προς το μέλλον, κι εδώ σήμερα δεν μαζευτικά για να συζητήσουμε για το «πως θα διώξουμε τους ξένους εργάτες» αλλά για να επικοινωνήσουμε και να γνωριστούμε.

Ερώτηση: Αυτό να το πάρουμε σαν σπόντα για τον Le Pen;

Τορνές: Φυσικά! Άλλωστε δεν καπνίζορησα το Γαλλικό λαό.

Ακολούθησαν κάποιες ερώτησεις που σχετίζονταν με την κινηματογραφική γλώσσα του σκηνοθέτη.

«Όταν ζητήθηκε από τον Τορνέ, να προλογίσει την τελευταία του ταινία, αυτός είπε:

Τορνές: Αυτή για τη ταινίας, προτιμώ να μιλήσω για κάποια άλλα πράγματα, που ίσως και να μην σας ενδιαφέρουν και να 'ναι κουραστικά.

Κοινό: Δεν πειράζει πέστα.

Τορνές: Εντάξει, ποτέ δεν είχαμε λεφτά, αλλά σε τούτη την ταινία δεν είχαμε να φάμε. Βοήθησε πολύ κόσμος μόνο και μόνο από μεράκι. Ποτέ δεν έφερε αν θα κατορθώσουμε να τελειώσουμε τούτο το φίλμ. Και κει που πεινάγμε ερχόταν κάποιος με φράγκα και λέγαμε «τι ωραία θα φάμε».

Ο «Ερωδιός για τη Γερμανία» είναι μια πραγματικά συλλογική ταινία. Κι αυτό που πετύχαμε, δηλαδή αυτό το πνεύμα συντροφικότητας και αληθεύγνωμης είναι αληθινά δικό μας και δεν μπορεί να μας το πάρει κανείς. Γ' αυτό δεν λέω «η ταινία μου» αλλά «η ταινία ΜΑΣ».

Αποδείξαμε ότι μπορεί να φτιάχεται μια καλή ταινία και χωρίς τα λεφτά του κράτους. Εντάξει, αυτό μπορεί να σου δώσουν κάποια χρήματα, αλλά θα πρέπει να κάνεις το φίλμ, σταν και όπως αυτοί θέλουν. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που τούτη τη ταινία έγινε τον ίδιο χρόνο με «Το δέντρο που πληγώναμε».

Είμαστε κάποιοι άνθρωποι που έχουμε μια «διαφορετική» αντιληφτή για τον κινηματογράφο, κι είμαστε κοντά στον άλλον. Ίσως να μπορούσαμε να μιλήσουμε και για κάποιο κίνημα που γεννιέται... Το μέλλον θα δειξει!

Ευχαριστώ.

Λίγα λόγια για τις ταινίες του

α) ΜΠΑΛΑΜΟΣ

Ο Μπαλάμος είναι ένας περιπλανώμε

O ALBERT CAMUS

Στο παρακάτω κείμενο θα προσπαθήσουμε να κάνουμε μια σκιαγράφηση του πορτραΐτου του Albert Camus, παρουσιάζοντας συνοπτικά, τους αγώνες του στο πλεύρο των αναρχικών καθώς και τη σήξη των με τους μαρξιστές, τόσο στο επίπεδο της πρακτικής όσο και της φιλοσοφικής σκέψης.

Το δέσμιο των αναρχικών, με τον δημιουργό του «επαναστημένου ανθρώπου», είναι γνωστό σ' όλους. Η συμπάθεια, για έναν συγγραφέα, έκομμένο από την ιντελιγέντσια που υπηρετούσε το κομμουνιστικό κόμμα, δεν πηγάδει μόνο από το λογοτεχνικό του έργο.

Ο Albert Camus, γράφοντας για τον άνθρωπο, για το άποτο και το πράλογο των συνθηκών ζωής του, καθώς και για την εξέγερση του που στοχεύει στον ήλιο της κοινωνίκης επανάστασης, δεν περιορίστηκε στην απλή καταγγελία των αυθαρεσιών της έξουσίας και τα πολιτικά λεκτικά φλας, αλλά αγωνίστηκε στην καρδιά του εργατικού επαναστατικού κινήματος, μένοντας σταθερός στην πεποίθηση του ότι «η απελευθέρωση του ανθρώπου περνάει μέσα από» την κατάργηση κάθε ολοκληρωτισμού.

Υπερασπίστηκε Ισπανούς αγωνιστές μέσα στα κάτεργα του Φράνκο, τον Maurice Laisant που διώχθηκε για την διαμαρτυρία του στο όνομα των ελευθέρων δυνάμεων της ειρήνης ενάντια στον πόλεμο της Ινδοκίνας.

Συμμετείχε στην καμπάνια που είχαν ξεκινήσει οι Maurice Jouvens και Maurice Lemaitre, για τον επαναπατρισμό του αντιμεταριστή Céline.

Πάλεψε μέσα σε μια αμερικανοευρωπαϊκή ένωση, που είχε σαν σκοπό της την αποτελεσματική προσφορά σ' όλα τα θύματα του ολοκληρωτισμού της Ανατολής και της Δύσης.

Πολύ πριν επικρατήσει η μόρδα του διανοούμενου που «αγωνίζεται» μόνο και μόνο με το να βάζει αυτάρεσκα την τζίφρα του σε κείμενα διαμαρτυρίας, ο A. Camus αγωνίζόταν στην πράξη, στεκόμενος στο πλευρό άγνωστων αγωνιστών, που συνομπαρισμένοι από την ιντελιγέντσια, αγωνίζονταν, ενάντια σε κάθε φάσμαρι και για μια ελευθερία που κι ο ίδιος προσπαθούσε να προσδιορίσει μέσα από το λογοτεχνικό του έργο.

Στις διάφορες συγκεντρώσεις, δίκες αλλά και στα άρθρα που έστελνε στα le Libertaire, Le monde Libertaire, Témoins, La Révolution prolétarienne, υπεράσπιζε τους αναρχικούς εκτιμώντας μάλιστα ότι «δεν ήταν παρά ένας διανοούμενος, που δεν είχε, έτσι, να δώσει μαθήματα στους εργάτες για το πώς θα πρέπει να κάνουν την επανάσταση».

Η Ρήξη με τον Sartre και τους Μαρξιστές

Όταν εκδόθηκε «Ο επαναστημένος άνθρωπος» τον Οκτώβρη του 1951, το Κομμουνιστικό κόμμα Γαλλίας και οι δορυφόροι του, του επεβλατών μια φυχροπολεμική υποδοχή.

Πράγματι, μέσα απ' ένα άρθρο με τίτλο «Albert Camus ή η ψυχή της επανάστασης» στο περιοδικό του J.P. Sartre «Montéroni Καιροί o Francis Jeanson» κατηγόρησε τον Camus για αντικομμουνισμό και θλεψή ιστορικών προοπτικών.

Αργότερα και ενώ φλερτάριζε με το Κ.Κ.Γ. τη σπηλιά που το Σταλινικό σκιάχτρο σκιάζει τη Σοβιετική Ένωση, ο Sartre έγραψε στους Μοντέρνους Καιρούς του Ιούλη του 1952 «Ένας αντικομμουνιστής είναι ένας σκύλος επιμένων σ' αυτό...»!

Η ρήη, που μετά την έκδοση του «Επαναστημένου Ανθρώπου...» έγινε πολεμική, προϋπήρχε μιας και ο Camus ήταν ανέκαθεν ενάντιος των μαρξιστών, σε πολιτικό αλλά και σε φιλοσοφικό επίπεδο.

Ο Camus εντόπιζε και σπηλιώνει το απρόσιτο για να βγάλει μέσα από την αναγκαιότητα της εξέγερσης, ενώ ο Sartre κορόδεινε το απρόβλητο καθώς και τον αυθορμητισμό της εξέγερσης.

Για τον Sartre, η ύπαρξη επιπονέ νόημα, μόνο μέσα από ιστορικές πράξεις, κι έτσι έβαζε τό πρόβλημα της αποτελεσματικότητας και όχι της θνητικής. Μιας αποτελεσματικότητας με την έννοια της ιστορικής σημασίας βέβαια!

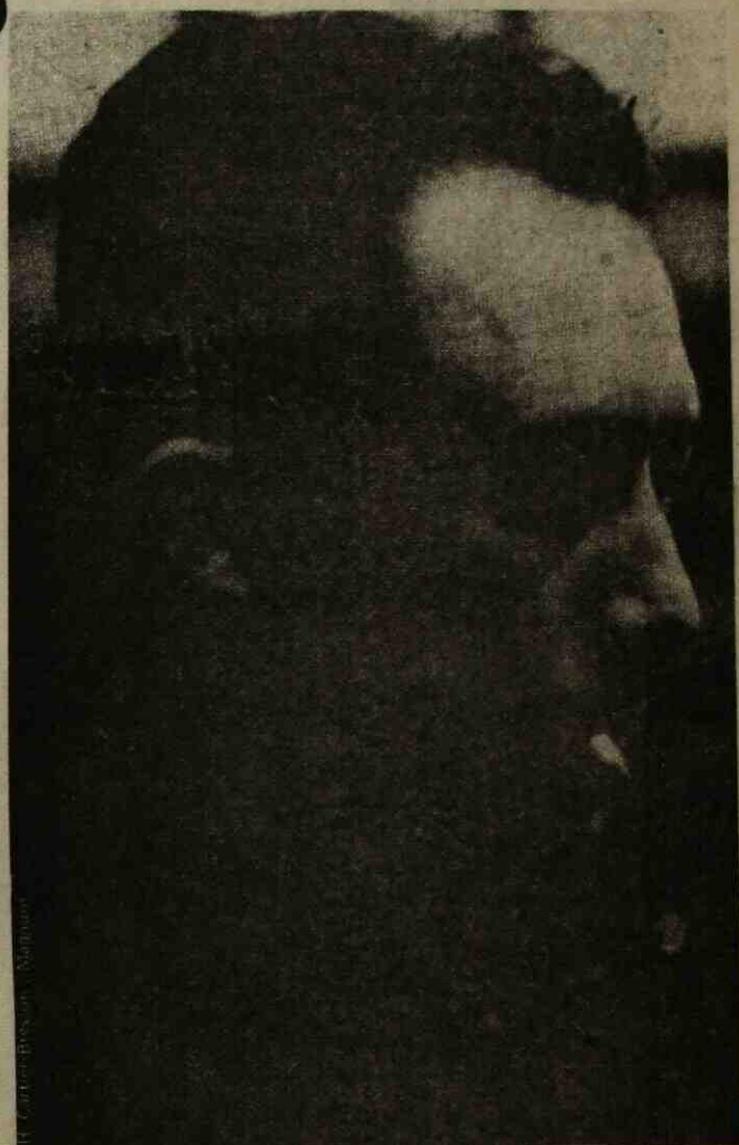
Από την άλλη ο Camus, χωρίς να αλλοτριώνει τις έννοιες όπως Ελευθερία, Δικαιοσύνη, Ισότητα... κ.α., κατάγγειλε την Μπουρζουαζία και τον Σταλινισμό, αγωνίζομενος στο πλευρό των Αναρχικών.

Ο Albert Camus έμεινε αδιάλλακτος στις αρχές του και το έργο και η πρακτική του παραμένουν παραδείγματα κουράγιου κι ελπίδας.

Ήταν φυσικό να διαχωρίσει τη θέση του από τους υπαρχίστες μαρξιστές. «Έλεγε γι」 αυτούς: «Κάτι μέσα τους, τους σπαρώνει στην δουλοπρέπεια».

(Monde Libertaire No 568)

(*) Λίγο μετά τη δηλωσή του αυτή μπήκε στο Κομμουνιστικό Κόμμα.

Albert Camus, ο επαναστημένος άνθρωπος.

και οι Αναρχικοί

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΩΓΟΥ

ο αύμας
την παραμείνω
σαφαλεῖν

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

— Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ «ο μήνας των παγωμένων σταφυλιών» της Κατερίνας Γώγου, όπου τα προσωπικά της βιώματα δένουν με τα βιώματα του χώρου και ειδικά της Πλατείας Εξαρχείων.

Αντιγράφουμε:

Κι άνυπόδετη κι άρρωστη γύρναγα
Κρύωνα.
Καὶ ὅπου ἐστρεψα
ὅξος καὶ πρέα καὶ χολή

Και μέσα στα οραμάτα της ο Χρήστος ο Τσουτσούβης.

Στάθηκα πεσμένη ἐκεῖ
ώρες... ὥρα πολλή...
Τότε
μέσα ἀπό κεῖ
πνιγμένος στ' ἀναρριχητικά
βγῆκε ἔνας φίλος χαμένος
Ἐεεε... τοῦ λέω, Χρίστο...
Ἡσύχασε... Πήγανε νά κοιμηθεῖς...
Είσαι καιρό σκοτωμένος.
Ἐεεε... μοῦ λέει, Ρημούλα, λυπημένος πολύ
Ἡσύχασε... Πήγανε νά ξαπλωθεῖς...
Ἄπο σφαίρα ἡ ἄσπρη
είσαι καιρό πεθαμένος

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 2

— Η διεύθυνση των Γραφείων της Ένωσης Αναρχικών στην Θεσ/νίκη είναι: οδός Σπάρτης 41, Τ.Θ. 11251 Θεσ/νίκη 541 10

— Η διεύθυνση της Ένωσης Αναρχικών στο Αγρίνιο είναι: οδός 309ου Συντάγματος 8

— Η ένωση στα πλαίσια των εκδοτικών της δραστηριοτήτων κυκλοφόρησε δύο μπροστούρια:

1. ENANTIA ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, από την διαφωνία στον εξεγερτικό αγώνα, του Πιερλέοντε Πόρκου και
2. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ και Η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ.

Η διάθεση τους γίνεται από τα Γραφεία της Ένωσης και από βιβλιοπωλεία που διατίνεται τη «ΑΝΑΡΧΙΑ».

Εκδόσεις ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Πιερλέοντε Πόρκου

ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Από τη διαφωνία,
στον εξεγερτικό αγώνα

Εκδότης: Γιώργος Συκιώτης
Βουλγαροκόνου 27 Α

— Τα γραφεία της Ένωσης Αναρχικών βρίσκονται Χαριλαού Τρικούπη και Βουλγαροκόνου 27α, 2ος όροφος και είναι ανοιχτά κάθε μέρα 6 ως 9 μ.μ.

— Προηγούμενα φύλλα της ΑΝΑΡΧΙΑΣ διατίθενται στα γραφεία της εφημερίδας στην ίδια διεύθυνση στον 2ο όροφο. Στα γραφεία της εφημερίδας διατίθενται επίσης και τα φύλλα της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ που έχει σταματήσει την έκδοσή της.

Συναντήθηκαν πολλές νέες ομάδες όλες για να ενισχύουν την οργανωτική επιτροπή και όλες για να πληροφορήσουν και να πληροφορηθούν.

Συγκρίθηκαν τα κοινά σημεία των κολλεκτίβων και των ομάδων που έβρασαν σε διάφορες περιοχές, σε αντιπαράθεση με τις εκεί τοπικές ομάδες Φασιστών, Ρατσιστών, Νεοναζί και Skinheads, αλλά επίσης και τα κούφια λόγια των πολιτικών λόγων και ενεργειών σχετικά με την ασφάλεια, τις μειονότητες, την ανεργία, αστυνομία, και καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Στους επόμενους μήνες που οι εκδηλώσεις υπέρ του Λεπέν ακολουθήσαν η μία την άλλη, έγιναν κινητοποιήσεις από Αντιφασιστές σε κάθε περιοχή με συναυλίες, εκδηλώσεις, πορείες κ.λ.π. Έτσι προετοιμάζεται ένα νέο σχήμα οργάνωσης που δηλώνει τη διαφωνία μας και την ολική μας άρνηση να συνυπάρξουμε με το Εθνικό Μέτωπο καθώς και με τα κόμματα που βρίσκονται κοντά στο Λεπέν.

— Αίτια της δημιουργίας της Εθνικής οργάνωσης ενάντια στο Φασισμό

Το Εθνικό μέτωπο πρωτοεμφανίστηκε στις 5 Οκτώβρη του 1972, δημιουργημένο από όποια που έφυγαν απ' την "Loudre Nouveau". Σήμερα έχει 2 εκατομ. ψηφοφόρους, συσπειρώνει εκατοντάδες άτομα, έχει 10 Ευρωβουλευτές, 135 δημοτικούς συμβούλους και 33 βουλευτές στο Γαλλικό Κοινοβούλιο. Το Εθνικό Μέτωπο είναι ένα αποκαλυπτικό γεγονός στην πολιτική ζωή της Γαλλίας.

Το φαινόμενο — Λεπέν — Το παιδί της κρίσης

Μετά τη χρονιά 1981-82 η οστοαλιστική κυβέρνηση άρχισε μια νέα αντηρή καπιταλιστική πολι-

τική τον Ιούνιο του '82.

Ένταση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης στην Οικονομία (Μεταλλουργία - Βιομηχανία), αύξηση της ανεργίας (2 εκατομ. άνεργοι το '82).

Συντηρητικό βήμα στο καθολικό σχολικό σύστημα. Εντατικοποίηση της πολιτικής ενάντια στις μειονότητες (κλείσιμο συνόρων, απολήψεις «παράνομων» στόμων). Όλη αυτή η πολιτική έφερε εύκολα στην επικαιρότητα την θεματολογία του Εθνικού Μετώπου. Η δημιουργία άλλωστε ολόενα και περισσότερων νέων νομοθετικών ρυθμίσεων ενάντια στις μειονότητες (πολλές απέλασεις, άρνηση να έρχονται στη Γαλλία οικογένειες κάποιων ξένων μεταναστών) είναι ένα από τα πολιτικά στοιχεία της χρονιάς 1982-83 που επέτρεψαν στο Εθνικό Μέτωπο να εκθέσει τις χειρότερες και πιο ολοκληρωτικές ιδέες για τα θέματα αυτά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα άλλωστε αποτελεί η αναγγελία πολιτικής ενάντια στις μειονότητες, από τη κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της απεργίας των εργαζόμενων στους

μισεί τα εργατικά συμβούλια, τις εκτρώσεις, την ομοφυλοφιλία, τους Εβραίους, τους Αράβες, τους Αφρικανούς.

Ακροδεξιά δεν είναι μόνο το Εθνικό Μέτωπο. Μαζί του στη προπαγάνδα βρίσκονται εφημερίδες και περιοδικά (NATIONAL, ASPECT DE LA FRANCE και οι: CNMR, CLAN, ομάδες των SKINHEADS, SOS FRANCE και άλλοι). Οι φασιστές πέτυχαν να ενύσουν και να κινητοποιήσουν αδιάφορους ακροδεξιούς οργανώντας τους μέσα σε φιλικά σωματεία και κοινωνικο-επαγγελματικούς οργανισμούς. Όλοι αυτοί οι «Καλοί Γάλλοι»

Οι «Καλοί Γάλλοι» που κάνουν όλο και πολλά εγκλήματα και ενέργειες ενάντια στις μειονότητες, σε απεργούς, αγωνιστές κλπ. Οι περισσότεροι απ' αυτούς βρίσκονται σε μια πιεστική κοινωνική κατάσταση, όπως άνεργοι, χωρίς λεφτά και δικαιώματα, φτωχοί νεολαίοι και είναι από την πλειονότητα του Εθνικού Μετώπου, καθώς ιδεολογία είναι να γυρίσουν οι μειονότητες στις πατρίδες τους.

Νέα από το Δεύτερο συνέδριο της οργάνωσης ενάντια στο ρατσισμό

16 και 17 Γενάρη στο Παρίσι

σιδηροδρόμους, η πλειοφθία των οποίων είναι μειονότητες.

— Μαζί με το Εθνικό Μέτωπο ένα μέρος της Γαλλίας ξαναγυρίζει πίσω

Αυτή είναι η Γαλλία του Vichy και του ΟΑΣ (Εθνικιστική τρομοκρατική οργάνωση).

Αυτοί που εξινούν τη Χριστιανική Δύση, το Στρατό, τη δουλειά, τις έρευνες, τη Λειτουργία της Λατινικής παράδοσης την περισμένη και τωρινή αποικιοκρατία, την αμιγή φύση.

Αυτοί είναι η ίδια η Γαλλία που

— Αριστεροί και δεξιοί μπροστά στο Εθνικό Μέτωπο

Οι εκλογικές ομοιότητες ανάμεσα στα Δεξιά Φιλελεύθερα κόμματα και το Εθνικό Μέτωπο στα συνοικιακά συμβούλια πόλεων έβειχαν τη σύγκληση απόφεων και συνθημάτων.

Η μετάβαση απόμερης της παραδοσιακής δεξιάς στην Άκρα Δεξιά και αντιστροφαί είναι λογική μέσα στη δημιουργία ενός συστήματος όλο και πιο ριζικά αντιδραστικού (πολιτική ενάντια στις μειονότητες, αντισπασιλιστική προπαγάνδα, καταστολή).

Το σοσιαλιστικό κόμμα χρησιμοποιεί το Εθνικό Μέτωπο για τη χτυπήσει τη παραδοσιακά φιλελεύθερα κόμματα της δεξιάς, δεν πρέπει να ξεχάμε ότι έκανε συγκεκριμένες ενέργειες για να σταματήσει την είσοδο ξένων στη Γαλλία και για τους ήδη υπάρχοντες προσπάθησε να δημιουργήσει το καθεστώς των «γκέτων».

Το κομμουνιστικό κόμμα δε με

τη σωβινιστική του πολιτική και αρνούμενο να δεχτεί το πραγματικό φασιστικό κίνδυνο έδωσε την ευκαιρία για να αναπτυχθεί η εθνικιστική ιδεολογία.

Αν και το σοσιαλιστικό κόμμα χρησιμοποιεί το Εθνικό Μέτωπο για τη χτυπήσει τη παραδοσιακά φιλελεύθερα κόμματα της δεξιάς, δεν πρέπει να ξεχάμε ότι έκανε συγκεκριμένες ενέργειες για να σταματήσει την είσοδο ξένων στη Γαλλία και για τους ήδη υπάρχοντες προσπάθησε να δημιουργήσει το καθεστώς των «γκέτων».

Το κομμουνιστικό κόμμα δε με

τη σωβινιστική του πολιτική και αρνούμενο να δεχτεί το πραγματικό φασιστικής ιδεολογίας και του Ρατσισμού, όπως το Εθνικό Μέτωπο.

Είναι απαραίτητο να φτάξουμε ένα αυτόνομο αντιφασιστικό κίνημα που δεν θα έχει σχέση με εκλογικά οφέλη και θα είναι προετοιμασμένο για την εξαφάνιση της φασιστικής ιδεολογίας και του Ρατσισμού, όπως το Εθνικό Μέτωπο.

Είναι βέβαια απαραίτητο να οργανώσουμε ριζικές και θεατρικές ενέργειες σε κάθε πόλη πριν και μετά απ' τις εκδηλώσεις του Εθνικού Μετώπου, ή άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η δημιουργία μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του φαινομένου Λεπέν τόσο μέσα από τον Τύπο όσο και μέσα στους δρόμους.

Είναι βέβαια απαραίτητο να οργανώσουμε ριζικές και θεατρικές ενέργειες σε κάθε πόλη πριν και μετά απ' τις εκδηλώσεις του Εθνικού Μετώπου, ή άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η δημιουργία μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του φαινομένου Λεπέν τόσο μέσα από τον Τύπο όσο και μέσα στους δρόμους.

Είναι βέβαια απαραίτητο να οργανώσουμε ριζικές και θεατρικές ενέργειες σε κάθε πόλη πριν και μετά απ' τις εκδηλώσεις του Εθνικού Μετώπου, ή άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η δημιουργία μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του φαινομένου Λεπέν τόσο μέσα από τον Τύπο όσο και μέσα στους δρόμους.

Είναι βέβαια απαραίτητο να οργανώσουμε ριζικές και θεατρικές ενέργειες σε κάθε πόλη πριν και μετά απ' τις εκδηλώσεις του Εθνικού Μετώπου, ή άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η δημιουργία μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του φαινομένου Λεπέν τόσο μέσα από τον Τύπο όσο και μέσα στους δρόμους.

Είναι βέβαια απαραίτητο να οργανώσουμε ριζικές και θεατρικές ενέργειες σε κάθε πόλη πριν και μετά απ' τις εκδηλώσεις του Εθνικού Μετώπου, ή άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η δημιουργία μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του φαινομένου Λεπέν τόσο μέσα από τον Τύπο όσο και μέσα στους δρόμους.

Είναι βέβαια απαραίτητο να οργανώσουμε ριζικές και θεατρικές ενέργειες σε κάθε πόλη πριν και μετά απ' τις εκδηλώσεις του Εθνικού Μετώπου, ή άλλων ακροδεξιών οργανώσεων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η δημιουργία μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του φαινομένου Λεπέν τόσο μέσα από τον Τύπο όσο και μέσα στους δρόμους.

Είναι βέβαια απ